

Επιφυλλίδα

του Πανελληνίου Συλλόγου
Αλληλεγγύης Συνταξιούχων / ΔΕΗ
(ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ)

Αριστοτέλους 11-15 5ος Όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10432
Τηλέφωνο: 2105249317 - 2105232602, Φαξ: 2105249331
e-mail: pasasdeh@otenet.gr, website: www.pasas-deh.gr

Τεύχος 14^ο · ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023

**«Καμία ανοχή στην μοιρολατρία.
ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ».**

Σε αυτό το τεύχος:

Της Σύntαξης.....	2
Μετά τις εκλογές...Τί;	3
Εργασία συνταξιούχων.....	3
Θα μένουμε στο ίδιο καταστροφικό έργο θεατές;.....	4
Αλληλεγγύη στους πληγέντες της Θεσσαλίας	5
«Σερίφηδες».....	5
Ο νέος Νόμος για τα Εργασιακά.....	6
Το δικαίωμα στη στέγη	7
Η οπαδική βία καλά κρατεί!.....	7
Δελτία Τύπου.....	8
«Το θέατρο από τους εργάτες για εργάτες».....	9
Τι ήταν τα λεγόμενα Ιουλιανά.....	10
Ο Εξηρεσιονισμός	11
Πολιτισμός: Άλκη Ζέη:	12
Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα.....	12
Η σελίδα της γυναίκας: Η εμπορευματοποίηση της μητρότητας είναι η επιτομή της κοινωνίας που σαπίζει.....	13
Χιροσίμα – Ναγκασάκι 78 χρόνια μετά.....	14
Τα πρώτα βήματα - Η ιστορία της «ΦΕΝΤΕΡΑΣΙΟΝ» στη Θεσσαλονίκη.....	15
ΣΑΚΟ και ΒΑΝΤΣΕΤΙ: Μάρτυρες της εργατικής τάξης.....	16

Φτωχέ, σου μάραναν
κόποι και πόνοι
τη θέληση άβουλη,
πιωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου
πολύ βαθής
χρέος με τα χέρια σου
να σηκωθείς.

Κώστας Βαφουζής

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Καλό Φθινόπωρο, με υγεία, δύναμη, αντοχή, αλληλεγγύη και καλούς αγώνες.

Το τρίμηνο που μεσολάβησε από την προηγούμενη έκδοση της Επιφυλλίδας και μέχρι την έκδοση που έχετε στα χέρια σας βρεθήκαμε αντιμέτωποι με πρωτόγνωρα προβλήματα.

Οι καταστροφικές πυρκαγιές και πλημμύρες του καλοκαιριού με τα τραγικά αποτελέσματα σε ανθρώπινες ζωές, υποδομές, περιουσίες και φυσικό περιβάλλον, αποκάλυψαν τις μεγάλες ελλείψεις σε αντιπλημμυρικά έργα και υποδομές. Αποκάλυψαν ότι όσο στην καρδιά της οικονομίας κυριαρχεί το κέρδος θα είναι αποδεκτό από τις κυβερνήσεις να πεθαίνουν άνθρωποι επειδή η προστασία της ανθρώπινης ζωής... κοστίζει.

Τα αποτελέσματα τα ζήσαμε στη Θεσσαλία, που είναι κόμβος διαμετακόμισης εμπορευμάτων, Ενέργειας και ΝΑΤΟικών βάσεων. Στην Εύβοια, τη Ρόδο, την Κέρκυρα, που είναι τα «διαμάντια του τουριστικού θαύματος». Στον Έβρο που πρωταγωνιστεί στην εμπλοκή της Ελλάδας στο ιμπεριαλιστικό μακελειό στην Ουκρανία...

«Ευκαιρία» και με τις πυρκαγιές, που ενώ το δάσος στον Έβρο «καπνίζει» ακόμα, και παρά την αρνητική γνωμοδότηση άλλων αρμόδιων φορέων, η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας – Θράκης υπόγραψε απόφαση για εγκατάσταση ανεμογεννητριών μέσα στα καμένα του Έβρου.

Η τραγική αυτή κατάσταση δεν εμπόδισε την κυβέρνηση της ΝΔ, ενισχυμένη από το εκλογικό αποτέλεσμα, χωρίς καθυστέρηση να συνεχίσει την αντιλαϊκή της πολιτική.

Αντί για ουσιαστική προστασία, στους πλημμυροπαθείς της Θεσσαλίας το κράτος **προωθεί την ιδιωτική ασφάλιση** προσφέροντας έως και 10% έκπτωση στον ΕΝΦΙΑ σε όποιον ασφαλίσει το σπίτι του. Έτσι αναθερμαίνει την ασφαλιστική αγορά με φορολογικά και άλλα «τυράκια», ενώ ταυτόχρονα **αποποιείται κάθε ευθύνη για την προστασία της περιουσίας του λαού**, πετώντας και εδώ το μπαλάκι στο «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Πριν προλάβει να στεγνώσει ο θεσσαλικός κάμπος από το νερό της πλημμύρας οι ασφαλιστικές εταιρείες άρχισαν ήδη το σαφάρι για να μαζέψουν πελατεία, διαφημίζοντας «ελκυστικά» πακέτα για προστασία έναντι «ακραίων καιρικών φαινομένων».

Σε συνθήκες εξοντωτικής φτώχειας, σύμφωνα με τα στοιχεία για την εκτέλεση του προϋπολογισμού το περασμένο οκτάμηνο ο λαός πλήρωσε 5,596 δις, ευρώ δηλαδή 2,314 δις. ευρώ πάνω και από το στόχο του προϋπολογισμού! Όπου το μεγαλύτερο μέρος προέρχεται από τους έμμεσους φόρους, που έχουν απογειωθεί εξαιτίας της ακρίβειας!

Με το νέο φορολογικό φορτώνει επιπλέον βάρη στους βιοπαλαιστές ΕΒΕ. Όλα αυτά στο όνομα της δημοσιονομικής σταθερότητας, και των «αντοχών της οικονομίας», που αντέχει τις 50 και πλέον φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών, όχι όμως την κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης.

Την ίδια ώρα που η ακρίβεια και ο πληθωρισμός, κατατρώνει το εργατικό λαϊκό εισόδημα, η κυβέρνηση ψήφισε το αντεργατικό έκτρωμα ενσωματώνοντας στο ελληνικό Δίκαιο την Οδηγία της ΕΕ.

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αγκαβανάκη Αιμιλία

Συντακτική Επιτροπή: Αγκαβανάκη Αιμιλία, Δερέμπεν Διαλεχτή, Νικολάου Δημήτρης, Σταμέλλος Ηλίας, Σώκος Γιάννης, Τσίρκας Πολύβιος

Στο νόμο πλέον, μεταξύ άλλων, η κυβέρνηση βάφτισε «δικαίωμα» το να αναζητά ο εργαζόμενος 2η και 3η δουλειά, να δουλεύει έως και 13 ώρες τη μέρα για να μπορεί να επιβιώσει. Έδωσε το δικαίωμα στους εργοδότες να προσλαμβάνουν εργαζόμενους με συμβάσεις μηδενικών ωρών(!) χωρίς δηλαδή να είναι καν υποχρεωμένοι να τους απασχολήσουν, άρα και να τους πληρώσουν για κάποιες ώρες μέσα στο μήνα. Ψήφισε πρόστιμα και φυλακίσεις για όποιον σπκώσει κεφάλι απέναντι σε αυτήν τη ζούγκλα και απεργήσει, καλώντας και τους συναδέλφους του να κάνουν το ίδιο. Και, όπως πάντα, είχε την ουσιαστική συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Από κοντά και η ΓΣΕΕ που έβαλε εμπόδια και υπονόμωσε την απεργία του Σεπτεμβρίου.

Την ώρα που καιγόταν η Ανατολική και Δυτική Αττική και οι κάτοικοι βρίσκονταν αντιμέτωποι, για μια ακόμα φορά, με τις διαχρονικές ελλείψεις και τα κενά του κράτους, η κυβέρνηση κατέθεσε το νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων για να διαμορφώσει ένα εκλογικό σώμα που θα συμπεριλαμβάνει ψηφοφόρους που δεν έχουν κανέναν απολύτως οικονομικό και κοινωνικό δεσμό με την Ελλάδα και που δεν θα υφίστανται καμία απολύτως συνέπεια από την όποια πολιτική τους επιλογή. Ωστόσο για αυτούς που μετακινούνται από τον τόπο διαμονής τους για δουλειά (πχ εργαζόμενοι στον τουρισμό) δεν πάρθηκε κανένα μέτρο για να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα!

Η νέα σχολική χρονιά ξεκίνησε για άλλη μια φορά με προβλήματα στα σχολεία, ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό, αποκλεισμό χιλιάδων παιδιών από τη δωρεάν προσχολική φροντίδα, μεγάλο πρόβλημα στέγης για τα παιδιά και τα εγγόνια μας που πέρασαν σε σχολές εκτός του τόπου κατοικίας.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, ουσιαστικά πόλεμος μεταξύ ΝΑΤΟ και Ρωσίας, παίρνει απρόβλεπτες διαστάσεις, δυναμώνουν οι εντάσεις στα Βαλκάνια και έχουν ανοίξει για τα καλά οι συζητήσεις με την Τουρκία για το μοίρασμα του Αιγαίου.

Μπροστά σε αυτήν τη σκληρή καθημερινότητα από τη βαρβαρότητα που μας κατακλύζει μόνη απάντηση είναι η λαϊκή αυτενέργεια, πρωτοβουλία και αλληλεγγύη.

Τώρα που τα «φώτα της δημοσιότητας» αποσύρονται αποδεικνύεται ότι η μόνη υποδομή που άντεξε και αντέχει σε όλους τους «καιρούς» είναι η οργάνωση και η ταξική αλληλεγγύη.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι, ο λαός, έχουμε υποχρέωση να δυναμώσουμε την κοινή δράση μέσα στο κίνημα, να μην δώσουμε καμιά ανοχή στην μοιρολατρία, να τσαλακώσουμε τα επιχειρήματα της κανονικότητας και της αναμονής.

Να μην γίνει λαϊκή αποδοχή μετά τις πλημμύρες στη Θεσσαλία το «βάλτε πλάτη» σε αυτά που ακούσαμε από τον πρωθυπουργό στην ΔΕΘ, τις διακηρύξεις που ουσιαστικά προβλέπουν νέα επώδυνα μέτρα μέσω τάχα αυξήσεων. Το λεγόμενο «ξεπάγωμα» των τριετιών που αφαιρεί από τους εργαζόμενους 12 χρόνια δουλειάς. Οι λεγόμενες αυξήσεις για τους συνταξιούχους είναι μια παρωδία. **Ό,τι αντισυνταξιοχικό έχει ψηφιστεί ισχύει στο ακέραιο.**

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ θα συνεχίσει στην αγωνιστική, διεκδικητική ρότα, σε συντονισμό με το συνταξιοχικό κίνημα, τη ΣΕΑ και την ΟΣΙΚΑ, για να αποκαλύψει με τη δράση του ότι το σύστημα δεν μπορεί, ούτε θέλει να ικανοποιήσει τις σύγχρονες ανάγκες των πραγματικών παραγωγών του πλούτου. Αντίθετα όλα τα περιοριστικά μέτρα που ψηφίζει και εφαρμόζει προέρχονται από τις δικές του ανάγκες για γρήγορη αναπαραγωγή του κεφαλαίου με υψηλή κερδοφορία.

Συσπειρωνόμαστε στον ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ συμμετέχουμε στο πανελλαδικό αγωνιστικό πρόγραμμα της ΣΕΑ.

Καλό Φθινόπωρο!

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ...ΤΙ; ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ Η ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ

Περάσαμε ένα εξάμηνο με εκλογικές αναμετρήσεις, για εκλογή εκπροσώπων σε Εθνικές, Περιφερειακές και Δημοτικές εκλογές.

Στις εκλογές αυτές ακούσαμε πολλά από τους υποψήφιους των κομμάτων και παρατάξεων, προκειμένου να κερδίσουν την ψήφο του λαού.

Εκ των υστέρων βέβαια πολλοί δηλώνουν «κοψοχέρηδες», γκρινιάζουν, και παραπονούνται ότι παρασυρθήκαν, γιατί δεν υλοποιούνται αυτά που ανέμεναν, όπως π.χ για τους συνταξιούχους η επιστροφή των αναδρομικών, πραγματικές αυξήσεις κ.λ.π, ενώ στην ουσία με την ψήφο τους οι ίδιοι στήριξαν κυβερνητικά κόμματα, που τα ίδια μας είχαν κάνει στο παρελθόν τις περικοπές. «Στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα»!

Είναι τόσο ισχυρή η προπαγάνδα που εύκολα παρασύρεται ο λαός από τα ΜΜΕ [Μέσα Μαζικής Εξαχρείωσης] και τους λογής-λογής κράχτες των αστικών κομμάτων, στηρίζει και ψηφίζει κυβερνητικά σχήματα, που είναι ενάντια στα δικά του συμφέροντα, υποστηρίζοντας έτσι «αλλότρια συμφέροντα» και όχι τα δικά του.

Είναι πασιφανές, πως η μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, των συνταξιούχων, των εργαζόμενων, της νεολαίας, των φτωχών και μεσαίων στρωμάτων, που «πληρώνει κάθε φορά το μάρμαρο», ακολουθεί ακόμα την παραδοσιακή λογική, προσδεμένη στο άρμα του παλαιοκομματισμού. Στη λογική του ατομικισμού και του ωχαδερφισμού ακόμη πιστεύουν τους κομματάρχες, με την προσμονή να «βολευτούν» οι ίδιοι και τα παιδιά τους.

Όμως αυτές οι εποχές πέρασαν και ο καθένας μας σήμερα πρέπει να κάνει τις επιλογές του και να δίνει την ψήφο του

σύμφωνα με τα συλλογικά συμφέροντα, σύμφωνα με τα συμφέροντα της Τάξης του.

Στο εξάμηνο αυτό της συνεχόμενης εκλογολογίας, πάρθηκαν σκληρά μέτρα ενάντια στο λαό, στους συνταξιούχους και στους εργαζόμενους, όπως συνέβη και πριν στο διάστημα της πανδημίας, με αντεργατικά και αντιλαϊκά νομοσχέδια, με την ακρίβεια με τα καύσιμα, τις συνεχόμενες ανατιμήσεις ειδών πρώτης ανάγκης κλπ, τις επιπτώσεις των οποίων πληρώνουμε σήμερα και θα τις πληρώνουμε και αύριο.

Για μας για τους συνταξιούχους και τους εργαζόμενους δεν υπάρχουν πολλές επιλογές. **Για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα σκληρά μέτρα που έχουμε μπροστά μας, χρειάζεται ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ & ΑΓΩΝΑΣ. Είναι ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ η αντίσταση και ο αγώνας με το Ταξικό Εργατικό Κίνημα. Κανείς «Μεσοσίας» δεν πρόκειται να μας σώσει, αν δεν παλέψουμε μόνοι μας να σωθούμε.**

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ με το συντονισμό της Σ.Ε.Α (Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Συνταξιοχικών Οργανώσεων) και της Ομοσπονδίας μας, όπως και μέχρι σήμερα συμμετέχει ενεργά στους Αγώνες του Συνταξιοχικού Κινήματος.

Καλούμε όλα τα μέλη μας και όλους τους συνταξιούχους, να συμμετέχουν ενεργά στους Αγώνες, τους καλούμε σε Συσπείρωση - Αντίσταση και Αγώνα, γιατί αυτό είναι το μοναδικό μας όπλο, να αποκρούσουμε τη λαίλαπα των σκληρών μέτρων που έρχονται.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ.

Πολύβιος Τσίρκας
Πρόεδρος Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ

Εργασία συνταξιούχων

Με την ψήφιση του νέου νόμου για τα εργασιακά η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι επιδιώκει:

α) την παροχή κινήτρων για την απασχόληση των συνταξιούχων που επιθυμούν να απολαύσουν τα οικονομικά και κοινωνικά οφέλη της ένταξης και παραμονής τους στην αγορά εργασίας, β) την εξασφάλιση της νομιμότητας της συμμετοχής αυτής, δηλαδή την αύξηση της δηλωμένης εργασίας, γ) την άμβλυση των συνεπειών της δημογραφικής τάσης της χώρας στο ασφαλιστικό σύστημα και στην αγορά εργασίας.

Για γέλια και για κλάματα.

Μετά από 3 μνημόνια, ψηφισμένα από όλα τα αστικά κόμματα της Βουλής, με τα οποία μας πετσόκοψαν τις συντάξεις μας, μας επέβαλαν νέες κρατήσεις για την υγεία, κατάργησαν την 13η και 14η σύνταξη έρχεται η κυβέρνηση της ΝΔ, μεγαλόψυχη όντας, και προσπαθεί να μας πείσει ότι πρέπει να δουλεύουμε και μετά την συνταξιοδότησή μας, «...για την επιμήκυνση του εργασιακού βίου τους και την τόνωση του εισοδήματός τους...»

Εμείς οι συνταξιούχοι, μετά από 30-35 ακόμη και 40 χρόνια εργασίας, με τόσους αγώνες και θυσίες, σκεπτόμασταν ότι θα

πάρουμε μια καλή σύνταξη, αυτή που δικαιούμαστε με βάση τα χρόνια εργασίας μας, θα ξεκουραστούμε και θα χαρούμε τα παιδιά και τα εγγόνια μας.

Αντί αυτού, μας παροτρύνουν να εργαστούμε πάνω από 40 χρόνια, για να συμπληρώσουμε το εισόδημα που τόσο αδιάντροπα μας αφαίρεσαν.

Δεν μας απομένει παρά ο αγώνας για την αντιμετώπιση της λαίλαπας που προετοιμάζουν και θα προσπαθήσουν να εφαρμόσουν.

Μαζί λοιπόν με τα παιδιά και τα εγγόνια μας, το συνταξιοχικό αγωνιστικό κίνημα, το ταξικό συνδικαλιστικό και με όλους τους αγωνιστές συνάδελφους στο δρόμο του αγώνα για μια καλύτερη ζωή, σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες μας.

Όλοι μαζί, κανένας μόνος του.

Θα μένουμε στο ίδιο καταστροφικό έργο θεατές;

**28 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από τις πυρκαγιές.
1.726.260 στρέμματα έχουν καεί.**

Στον Έβρο 935.000, στην Αττική 220.109, στη Ρόδο 206.610, στο Βελεστίνο Μαγνησίας 87.240, στη Βοιωτία 81.585 και τα υπόλοιπα 195.716 στρέμματα σε Ροδόπη, Κέρκυρα, Αχαΐα, Εύβοια, Θήβα, Άνδρο, Λουτράκι.

Εκατοντάδες σπίτια καταστράφηκαν, καλλιέργειες, αιγοπρόβατα, μελίσινα.

19 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, από τις πλημμύρες του Σεπτεμβρίου.

750.000 στρέμματα στη Θεσσαλία έχουν πλημμυρίσει.

Σε Καρδίτσα, Τρίκαλα, Λάρισα, Βόλο κατεστραμμένες υποδομές, πλημμυρισμένα σπίτια και καταστήματα, κατεστραμμένα αυτοκίνητα. Χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα και νερό αρκετές περιοχές. Ολόκληρα χωριά βρίσκονται κυριολεκτικά κάτω από τα λασπόνερα.

Κατεστραμμένες καλλιέργειες, κτηνοτροφικές μονάδες, αλλά και αποθήκες όπου βρίσκεται θαμμένο μεγάλο τμήμα του αγροτικού προϊόντος της μεγαλύτερης παραγωγικής πεδιάδας της χώρας, όπως το σιτάρι, αλλά και λιπάσματα, ζωοτροφές, φάρμακα.

Τα χιλιάδες νεκρά ζώα, τα λιμνάζοντα νερά, τα κουνούπια, η καταστροφή των δομών ύδρευσης και η απουσία πόσιμου νερού, συνιστούν μια υγειονομική βόμβα με σοβαρό τον κίνδυνο να υπάρξει διάδοση μολυσματικών ασθενειών, πέρα από γαστρεντερίτιδες και δερματικές ασθένειες που ήδη έχουν κάνει την εμφάνισή τους.

Ισχυρίζεται η κυβέρνηση πως για όλα φταίει η κλιματική αλλαγή, τα ακραία φαινόμενα, τα ασύμμετρα φαινόμενα, η φύση...

Ποιο από όλα αυτά τους εμπόδιζε να καλύψουν τα 2.000 κενά σε δασολόγους, ενώ δεν υπάρχει κανένας δασεργάτης σε πολλά Δασαρχεία, γιατί δεν έγιναν αντιπυρικές ζώνες, γιατί δεν έχουν καθαριστεί τα ρέματα και τα φρεάτια και γιατί έγινε μόλις το 1% των απαραίτητων καθαρισμών των δασικών εκτάσεων;

Φταίει η κλιματική αλλαγή για τα προβληματικά δίκτυα πυροσβεστικών κρουσμάτων, για τα 4.500 κενά σε πυροσβέστες που δίνουν τη μάχη με οχήματα 40 ετών;

Η κλιματική αλλαγή ευθύνεται που πριν από τρία ολόκληρα χρόνια είχε πλημμυρίσει η Καρδίτσα από την κακοκαιρία Ιανός, και ενώ έγιναν οι εξαγγελίες για έργα αντιπλημμυρικής προστασίας, πλημμύρισε ξανά, γιατί δεν υλοποιήθηκε κανένα ουσιαστικό έργο; Που το αποχετευτικό δίκτυο ομβρίων του Βόλου κατασκευάστηκε τη δεκαετία του '50 και ενώ από τότε απλώθηκε η πόλη δεν έγινε κάποιο έργο και αυτό το μικρή χωρητικότητας δίκτυο δεν αντέχει σε μια δυνατή βροχή;

Ποιος ευθύνεται που από τα συνολικά 17,7 εκατομμύρια ευρώ που ζητούσαν τα Δασαρχεία όλης της χώρας για έργα αντιπυρικής θωράκισης, διατέθηκαν μόλις 1,7 εκατ. ευρώ για όλη την Ελλάδα, και που όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα δεν έδωσαν ποτέ παραπάνω κονδύλια από 0,04% του προϋπολογισμού στην Πυροσβεστική, με αποτέλεσμα τις σημερινές τραγικές ελλείψεις;

Ποιοι ευθύνονται που το 1998 αποφασίστηκε ο διαχωρισμός της πρόληψης από την καταστολή των πυρκαγιών με τη μεταφορά της δασοπυρόσβεσης στην Πυροσβεστική, χωρίς τα απαραίτητα κονδύλια, εξοπλισμό και προσωπικό; Που παραμένει η αποδιοργάνωση και υποβάθμιση της Δασικής Υπηρεσίας, το αλαλούμ των 45 συναρμόδιων φορέων για την πρόληψη και 17 αντίστοιχων για την καταστολή;

Τελικά, τί εμπόδιζε αυτήν την κυβέρνηση, αλλά και τις προηγούμενες, και δεν υπάρχει ολοκληρωμένο σχέδιο αντιπυρικής προστασίας για κανένα δάσος, δεν υπάρχει ολοκληρωμένος αντιπλημμυρικός σχεδιασμός;

Ποιος είναι ο ένοχος; Η κλιματική αλλαγή;

Η απάντηση είναι μία.

Η διαχρονική πολιτική της σημερινής κυβέρνησης και όλων των προηγούμενων, των περιφερειακών και δημοτικών αρχών, που αντιμετωπίζουν την αναγκαία αντιπλημμυρική και αντιπυρική προστασία ως "περιττό κόστος".

Μια πολιτική που αντιμετωπίζει το δάσος, τη γη, την κατοικία ως εμπόρευμα για να κερδίζουν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι των κατασκευών, της Ενέργειας, του τουρισμού κ.ά. Αυτήν την πολιτική υπηρετούν οι δασοκτόνοι νόμοι όλων των κυβερνήσεων, που ψηφίζονται κατά παραγγελία των επιχειρηματικών ομίλων και των κατευθύνσεων της ΕΕ, όπως οι «fast track» άδειες, οι εκπώσεις στις περιβαλλοντικές μελέτες, ο αποκαταρτισμός προστατευόμενων περιοχών, η αλλαγή χρήσης γης κατά το δοκούν κ.ο.κ.

Μια πολιτική, της «πράσινης μετάβασης» της ΕΕ, που γίνεται «καταλύτης» για την επίσπευση των σχεδίων των ισχυρών «πράσινων» οικονομικών συμφερόντων που βάζουν στο μάτι ορεινούς όγκους ως «επενδυτικές ευκαιρίες».

Μια πολιτική που οι δαπάνες για την υλοποίηση των απαραίτητων αντιπλημμυρικών έργων, βάσει των κατευθύνσεων της ΕΕ, δεν θεωρούνται «επιλέξιμες».

Μια πολιτική που τους νεκρούς συνανθρώπους μας και τις καταστροφές από τις πλημμύρες και τις πυρκαγιές τις βλέπει σαν «πρόκληση» και «αναποδιά».

Κι όμως δεν είναι "μονόδρομος" να καιγόμαστε το καλοκαίρι και να πνιγόμαστε τον υπόλοιπο χρόνο, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ως "κανονικότητα" να βρίσκεται κάθε τόσο ο λαός στο έλεος των καιρικών φαινομένων, όπως θέλουν να μας πείσουν.

Όταν υπάρχει η κατάλληλη αντιπλημμυρική θωράκιση, δεν μπορούν να υπάρξουν καταστροφικά πλημμυρικά φαινόμενα. Η επιστήμη και η τεχνική διαθέτουν σήμερα γνώση και λύσεις ώστε και αν υπάρξουν να είναι εξαιρετικά περιορισμένη η καταστροφικότητά τους.

Όταν υπάρχει ολοκληρωμένο σχέδιο αντιπυρικής προστασίας και τα απαραίτητα μέσα, οι επιπτώσεις ελαχιστοποιούνται. Υπάρχουν όλες οι επιστημονικές και τεχνολογικές δυνατότητες έγκαιρης πρόβλεψης, αλλά και προστασίας του λαού.

Και το ερώτημα είναι, θα μένουμε κάθε χρόνο στο ίδιο καταστροφικό έργο θεατές;

Τί άλλο χρειάζεται να συμβεί; Πόσους νεκρούς ακόμα, πόσο μεγαλύτερη καταστροφή στο περιβάλλον και στις περιουσίες μας πρέπει να περιμένουμε για να καταλάβουμε πως αυτή η διαχρονικά εγκληματική πολιτική πρέπει να ανατραπεί;

Οργανωμένος ο λαός πρέπει να διεκδικήσει την προστασία του από τα φυσικά φαινόμενα, να συγκρουστεί με αυτήν την πολιτική για να πάψουμε να μετράμε απώλειες.

Να σκεφτούμε τώρα που πλησιάζουμε στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές να δυναμώσουμε στην κάλπη εκείνες τις δυνάμεις που αποκαλύπτουν και πολεμούν αυτήν την εγκληματική πολιτική, που παλεύουν μαζί με το λαό και έχουν προτάσεις, σχέδια και θέληση για να μην επαναλαμβάνονται κάθε χρόνο οι ίδιες και χειρότερες καταστροφές.

Αλληλεγγύη

στους πληγέντες της Θεσσαλίας

Νεκροί, ολόκληρα χωριά βυθισμένα στη λάσπη, κατεστραμμένο το σύνολο της αγροτικής παραγωγής και αβοήθητοι για πολλές μέρες χιλιάδες εγκλωβισμένοι χωρίς ρεύμα, νερό και φάρμακα, συνθέτουν την τραγική κατάσταση που βίωσε ο λαός της Θεσσαλίας από το απόγευμα της Τρίτης 5 Σεπτεμβρίου, οπότε και εκδηλώθηκε η - προαναγγελθείσα μέρες πριν από τους μετεωρολόγους - κακοκαιρία «Daniel».

Οι εικόνες αυτές επιβεβαίωσαν για άλλη μια φορά, με τον πιο τραγικό τρόπο, ότι το κράτος, οι κυβερνήσεις, η Τοπική Διοίκηση έχουν αφήσει εδώ και χρόνια ανυπεράσπιστο το λαό και ανοχύρωτες πόλεις και χωριά, εξαιτίας της ανυπαρξίας ολοκληρωμένης αντιπλημμυρικής προστασίας και πρόληψης, επειδή προτεραιότητά τους είναι η στήριξη των επιχειρηματικών ομίλων και όχι η προστασία του λαού.

Μοναδική φωτεινή εξαίρεση, κόντρα στο επιλεκτικά ανίκανο κράτος, είναι η γνήσια εργατική – λαϊκή Αλληλεγγύη!

Εργατικά Κέντρα, Ομοσπονδίες, πρωτοβάθμια σωματεία, σύλλογοι, φορείς και συνταξιοδικές οργανώσεις συγκέντρωσαν είδη πρώτης ανάγκης όπως φάρμακα, εμφιαλωμένα νερά, συσκευασμένα τρόφιμα, είδη ατομικής υγιεινής, αλλά και οικονομική ενίσχυση για τη στήριξη των κατοίκων των περιοχών που δοκιμάστηκαν.

Πολλές εκατοντάδες είναι οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι επιστήμονες υγειονομικοί από την Αθήνα, τον Πειραιά,

τη Θεσσαλονίκη που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των συνδικαλιστικών τους οργανώσεων, πήγαν στα χωριά του πλημμυρόπληκτου Θεσσαλικού κάμπου και βοήθησαν στους καθαρισμούς σπιτιών από τις λάσπες, στις απαντήσεις νερών, και σε ό,τι άλλο χρειάστηκε.

Στάθηκαν ταξικά αλληλέγγυοι μπροστά στον ανθρώπινο πόνο, πηγαίνοντας με φάρμακα, νερό και φαγητό από σπίτι σε σπίτι για να μη μείνει κανένας μόνος του.

Τη μια μέρα μάζευαν είδη πρώτης ανάγκης, την άλλη γέμιζαν σακιά με άμμο για να σώσουν ό,τι σώζεται και με ένα φτυάρι αντάμωναν με τους ανθρώπους του μόχθου στο Θεσσαλικό κάμπο.

Τις ώρες της επιλεκτικής ανικανότητας του αστικού κράτους, πριν αλλά και μετά τις πλημμύρες να προστατέψει το λαό, η ταξική λαϊκή αλληλεγγύη άνθισε για ακόμα μια φορά, αποδεικνύοντας την τεράστια δύναμή της, αλλά και τους πανίσχυρους δεσμούς που αναπτύσσονται μεταξύ του λαού.

«Σερίφηδες»

Ο θάνατος δεκάδων ξεριζωμένων συνανθρώπων μας, που βρέθηκαν απανθρακωμένοι στο δάσος της Δαδιάς αποτελεί ένα φρικτό πολύνεκρο έγκλημα.

Οι απανθρακωμένοι στον Έβρο προστίθενται στο μακρύ κατάλογο των προσφύγων και μεταναστών που χάνουν τη ζωή τους στο ταξίδι του ξεριζωμού τους, αναγκασμένοι να πάρουν τις πιο επικίνδυνες διαδρομές για να αποφύγουν την καταστολή και τον εγκλωβισμό που επιβάλλει η πολιτική της ΕΕ και των κυβερνήσεων.

Και εν μέσω αυτής της τραγικής κατάστασης εμφανίστηκαν οι φασίστες «σερίφηδες» να οργανώνουν επιθέσεις έως και απαγωγές σε βάρος κατατρεγμένων μεταναστών.

Στην Αλεξανδρούπολη ομάδα φασιστοειδών απήγαγε 13 μετανάστες σε τρέιλερ και προσπάθησε να τους ενοχοποιήσει για εμπρησμό, εμφανίζοντας αυτοσχέδιο εμπρηστικό μηχανισμό. Τελικά, όπως ήταν αναμενόμενο οι μετανάστες απαλλάχτηκαν από τις κατηγορίες περί εμπρησμού.

Επίσης στην Αλεξανδρούπολη αναρτήθηκε ένα βίντεο με κάτοικο που έχει στοιβάξει 25 «κομμάτια», όπως αποκαλεί τους μετανάστες, σε ένα τρέιλερ αυτοκινήτου και καλεί σε κινητοποίηση γιατί αυτοί «είναι ορκισμένοι να μας κάψουν» και ένα δεύτερο με πρωτοπαλίκαρα ακροδεξιού κόμματος που απευθύνεται σε «κυνηγούς κεφαλών» για την οργάνωση περιπολιών σε βάρος μεταναστών αναφέροντας μεταξύ άλλων «Όχι όπλα, όχι μαχαίρια παιδιά... Δεν μας αφήνουν

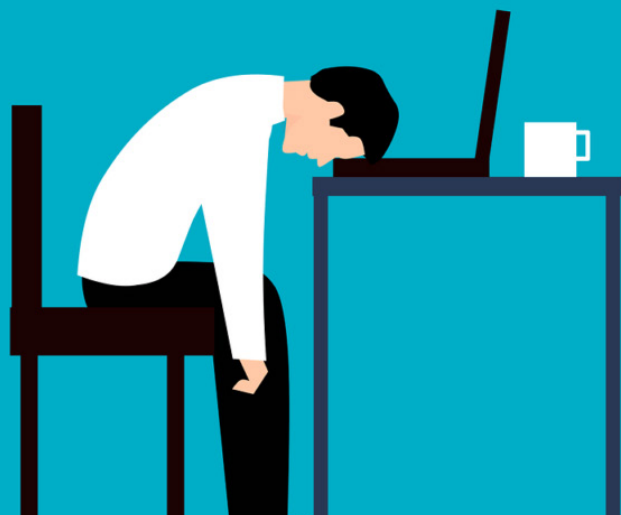
να κάνουμε κάτι άλλο... Δεν σε αφήνουν να κάνεις τίποτα».

Αλλά και στη Ρόδο, στο προφίλ στο Facebook «Εθελοντική Ομάδα Αντιμέτωπισης Καταστροφών Σαλάκου» αναρτήθηκε κάλεσμα για ανάληψη δράσης ενάντια στην «εισβολή που γίνεται καθημερινά στο νησί» που «πρέπει να σταματήσει» και γίνεται κάλεσμα για «περιπολίες και ό,τι άλλο χρειαστεί», ενώ ένα από τα σοκαριστικά σχόλια που συνοδεύουν τη ρατσιστική ανάρτηση αναφέρει χαρακτηριστικά «Ετοιμάστε τα όπλα».

Είναι φανερό πως οι υπηρεσίες τέτοιων μηχανισμών παραμένουν πολύτιμες για το σύστημα. Τί πιο βολικό, τη στιγμή που έχουν καεί περίπου ένα εκατομμύριο στρέμματα στον Έβρο, να ισχυρίζονται πώς τις φωτιές τις έβαλαν μετανάστες, αθλώνοντας πλήρως τη διαχρονική κυβερνητική πολιτική που είναι υπεύθυνη σε κάθε περίπτωση;

Την ώρα, μάλιστα, που το επιτελικό κράτος και οι ευθύνες του αποκαλύπτονται, και φανερώνουν πόσο εχθρικό είναι για το λαό, πόσο απροστάτετος και μόνος είναι ο λαός απέναντι σε κάθε είδους καταστροφή.

Ο νέος Νόμος για τα Εργασιακά

Με το επιχείρημα ότι θα πατάξουν τη μαύρη εργασία ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία το νομοσχέδιο για τα εργασιακά, το οποίο ουσιαστικά **καταργεί το 8ωρο και θεσμοθετεί τη 13ωρη εργασία!**

Νομοθετείται έτσι η δουλειά για 13 ώρες τη μέρα, 78 ώρες τη βδομάδα, σε πάνω από έναν εργοδότη, παραδεχόμενη έτσι η κυβέρνηση ότι με 800 ευρώ μέσο μισθό και ακρίβεια που τσακίζει κόκαλα, για να ζήσει μια οικογένεια με παιδιά πρέπει να δουλεύουν και οι δύο γονείς 26 ώρες το 24ωρο! Απέναντι δε στο επιχείρημα ότι είναι επιλογή των εργαζομένων η πολλαπλή απασχόληση, αναρωτιόμαστε πόσο ελεύθεροι είναι οι εργαζόμενοι να επιλέγουν, όταν οι μισθοί είναι ψίχουλα και η ακρίβεια τσακίζει κόκαλα.

Τί περιλαμβάνει:

1. Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2019/1152 της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Οδηγία αυτή καθιερώνει κάθε «ευέλικτη» μορφή απασχόλησης, με μοναδικό προαπαιτούμενο να ενημερώνεται «έγκαιρα» ο εργαζόμενος από τον εργοδότη του για τους όρους (διάρκεια εργασίας, έναρξη και λήξη, τόπο εργασίας, αμοιβή και τρόπους αμοιβής). Προβλέπει ότι αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους που απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας:

- **A. ΜΗΔΕΝΙΚΩΝ ΩΡΩΝ** που δεν εγγυώνται ελάχιστες ώρες εργασίας για τον εργαζόμενο, επιτρέποντας στους εργοδότες να προσλαμβάνουν προσωπικό, χωρίς δέσμευση για την παροχή τακτικών βαρδιών ή ρυθμών εργασίας και
- **B. ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ** όπου ο εργοδότης προσφέρει αποζημίωση με βάση κάθε παραγγελία ή εργασία που παρέχεται.

Με τις συμβάσεις αυτές ο εργαζόμενος ενημερώνεται - στην καλύτερη περίπτωση - μόλις 24 ώρες νωρίτερα για το πού θα δουλέψει, πόσες ώρες και με ποια αμοιβή! Έτσι, δεν ξέρει αν και πότε θα έχει δουλειά, αν θα πληρωθεί και κατ' επέκταση δεν μπορεί να οργανώσει τίποτα στη ζωή του.

2. Πολλαπλή απασχόληση, σημειώνοντας ότι ένας εργοδότης δεν μπορεί «να απαγορεύσει σε εργαζόμενο να αναλάβει εργασία σε άλλους εργοδότες, εκτός του ωραρίου εργασίας που καθορίζεται με τον εν λόγω εργοδότη». Μια διατύπωση που εμφανίζει τον εργαζόμενο να αποζητά από επιλογή και δεύτερη δουλειά, ενώ στην πραγματικότητα σπρώχνεται να δουλεύει ακατάσχετα και μέχρι πλήρους εξάντλησης, για να εξασφαλίσει τα στοιχειωδώς απαραίτητα για την επιβίωσή του.

3. Ξεπάγωμα των τριετιών, που ουσιαστικά είναι δώρο

άδωρο, αφού δεν έχει αναδρομική ισχύ και οι παλιοί εργαζόμενοι χάνουν την προσαύξηση που θα έπαιρναν στα χρόνια που είχε ανασταλεί η εφαρμογή τους. Ακόμα και αυτό με την προϋπόθεση ότι η ανεργία θα πέσει κάτω από το 10%...

4. Δοκιμαστική εργασία για 6 μήνες, με τη συμπλήρωση των οποίων ο εργοδότης έχει δικαίωμα να απολύσει τον εργαζόμενο γιατί «δεν του κάνει», ακόμη κι αν είναι γυναίκα έγκυος.

5. Τη μη καταβολή αποζημίωσης από τον εργοδότη, σε περίπτωση που καταγγείλει η σύμβαση πριν από τους 12 μήνες.

6. Κατάργηση ουσιαστικά της ειδικότητας του γιατρού Εργασίας, την ώρα που πληθαίνουν εργατικά «ατυχήματα» και δυστυχήματα.

7. Απαλλαγή της υποχρέωσης των επιχειρήσεων να καταγράφουν στο ηλεκτρονικό σύστημα τις τροποποιήσεις στο χρόνο εργασίας, με τη διευθέτηση να γίνεται απλά με εντολή του εργοδότη.

Μια τέτοια ένταση της βαρβαρότητας δεν μπορεί παρά να συνοδεύεται κι από ένταση της καταστολής των αγώνων. Το νομοσχέδιο - έκτρωμα Γεωργιάδη έρχεται να συμπληρώσει τη νομοθεσία του ΣΥΡΙΖΑ και του προηγούμενου υπουργού Χατζηδάκη, αντιμετωπίζοντας την απεργία ως έγκλημα και τους απεργούς ως εγκληματίες. Ορίζει συγκεκριμένα ότι όποιος συμμετέχει στην περιφρούρηση της απεργίας εκτός από τις αστικές θα έχει και ποινικές ευθύνες και θα τιμωρείται τουλάχιστον με φυλάκιση 6 μηνών και με χρηματική ποινή 5.000 ευρώ! Μάλιστα, σε περίπτωση υποτροπής τα όρια θα διπλασιάζονται!

Ο νόμος αυτός αποτελεί το αποκορύφωμα των δεκάδων μορφών ευελιξίας της εργασίας και της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, κάνει «λάστιχο» τα όρια του εργάσιμου χρόνου, νομιμοποιεί τη 13ωρη δουλειά και κατ' επέκταση την αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Ουσιαστικά καταργεί το 8ωρο.

Εμείς οι συνταξιούχοι, έχουμε αποκτήσει πείρα κατά τη διάρκεια του εργασιακού βίου μας.

Μαζί με την εργατική τάξη, το αγωνιστικό λαϊκό κίνημα, το ταξικό συνδικαλιστικό και συνταξιοδικό κίνημα, μαζί με τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας θα αντιπαλέψουμε και θα καταργήσουμε στην πράξη κάθε αντεργατικό μέτρο που προωθείται.

Η λύση είναι στον αγώνα και σήμερα καλούμαστε να είμαστε σε ετοιμότητα.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Με το «βραχνά» της στέγης να ταλαιπωρεί ολοένα και περισσότερο τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, ειδικά τα τελευταία χρόνια, με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, είναι τουλάχιστον προκλητικός ο διαγκωνισμός ανάμεσα στα κόμματα που κυβέρνησαν για το ποιος διαθέτει το «καλύτερο» στεγαστικό πρόγραμμα για να ανακουφίσει τάχα το λαό και ιδιαίτερα τη νεολαία. Είναι τα ίδια κόμματα που με τους πλειστηριασμούς, τους νόμους και τα χαράτσια μετέτρεψαν τη στέγη σε πολυτέλεια. Τώρα προστίθενται τα δυσβάσταχτα κόστη της Ενέργειας και τα απανωτά κύματα ακρίβειας για όλα τα είδη πλατιάς κατανάλωσης, που μαζί με τους ξέφρενους ανοδικούς ρυθμούς των ενοικίων διαμορφώνουν έναν εφιάλτη διαρκείας.

Τα στοιχεία σοκάρουν, αφού τα λαϊκά νοικοκυριά φτάνουν να διαθέτουν μέχρι και το μισό εισόδημά τους για τη στέγη, η ιδιοκατοίκηση περιορίζεται όλο και περισσότερο, ενώ είναι πλέον απαγορευτικά τα κόστη για να σπουδάσει κάποιος νέος «εκτός έδρας», αν δεν καταφέρει να βρει δωμάτιο σε κάποια από τις ελάχιστες και υποβαθμισμένες φοιτητικές εστίες.

Όλα τα παραπάνω επιβεβαιώνουν το συμπέρασμα ότι αυτό που εμποδίζει την ικανοποίηση μιας από τις πιο ζωτικές λαϊκές ανάγκες, δηλαδή της στέγασσης, είναι η ίδια η καπιταλιστική κερδοφορία, που έχει καταστήσει την κατοικία πανάκριβο εμπόρευμα.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, άλλωστε, την τελευταία δεκαετία ξηλώθηκαν τα όποια στεγαστικά προγράμματα υλοποιούσε ο ΟΕΚ, ο οποίος καταργήθηκε, με τους εργαζόμενους βέβαια να συνεχίζουν να πληρώνουν εισφορές, ενώ οι εργοδότες έχουν απαλλαγεί.

Έτσι, αν και οι εργαζόμενοι επιβαρύνονται με εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο, το μόνο που τους «παρέχεται» είναι μερικά ψίχουλα για «επίδομα ενοικίου», ενώ οι εργοδότες έχουν απαλλαγεί από εισφορές περίπου 2,5 δισ. ευρώ την τελευταία 10ετία!

Σήμερα, που η ανάγκη για φτηνή στέγη γίνεται όλο και μεγαλύτερη, η

κυβέρνηση ετοιμάζεται να ανακοινώσει νέες «παροχές», όχι για τους εργαζόμενους, αλλά στα μέτρα των κατασκευαστικών ομίλων και των τραπεζών, υποτίθεται για την αντιμετώπιση του οξυμένου αυτού προβλήματος.

Από τη μία οι όμιλοι, με τα γνωστά σχήματα των ΣΔΙΤ, που «ευλογούνται» από όλες τις κυβερνήσεις, ετοιμάζονται να ξεκοκαλίσουν ένα αποθεματικό 1,5 δισ. ευρώ που έχουν συσσωρεύσει οι εισφορές των εργαζομένων, όπως και το κτιριακό απόθεμα του ΟΕΚ.

Και από την άλλη οι τράπεζες ανοίγουν τα γκισέ τους σε νέα πελατεία, προσφέροντας δανεισμό με «επιδοτούμενα» από το κράτος επιτόκια, δηλαδή πάλι από τα λεφτά των εργαζομένων.

Με τέτοιες αντιλαϊκές συνταγές, που δοκιμάζονται και σε άλλα κράτη της ΕΕ, χωρίς να ανακουφίζουν ουσιαστικά το λαό, η κυβέρνηση ετοιμάζεται να ανακοινώσει «στοχευμένα» μέτρα για τα πιο φτωχά λαϊκά νοικοκυριά, στο όνομα της «κοινωνικής συνοχής», ενώ ταυτόχρονα επιδοτεί έμμεσα τους κατασκευαστικούς και άλλους ομίλους. Τα εργατικά - λαϊκά στρώματα θα συνεχίσουν βέβαια να «κόβουν από παντού» για να τα φέρουν βόλτα.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, οι εργαζόμενοι και τα σωματεία τους, οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι συνταξιοδικές οργανώσεις ξεδιπλώνουν τις δίκαιες διεκδικήσεις τους για ολοκληρωμένο στεγαστικό σχεδιασμό με ευθύνη του κράτους, πλαφόν στα φοιτητικά ενοίκια, άτοκα δάνεια στα νέα ζευγάρια, παύση των πλειστηριασμών.

Το οξυμένο λαϊκό πρόβλημα της στέγης φέρνει στο προσκήνιο και τους όρους για την εξασφάλιση φτηνής και ποιοτικής κατοικίας για κάθε λαϊκό νοικοκυριό, δηλαδή τη σύγκρουση με την ίδια τη μέγγελη της καπιταλιστικής κερδοφορίας, που πνίγει κάθε τέτοια σύγχρονη δυνατότητα. Μόνο με αντεπίθεση και διεκδίκηση μπορεί να πάψει να είναι «όνειρο θερινής νυκτός» η αυτονόητη ανάγκη για στέγη.

Η ΟΠΑΔΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ!

Ο κατάλογος των θυμάτων μακρύς και πάει βαθειά πίσω στο χρόνο: Μ. Κατσούρης (2023), Α.Καμπανός (2022), Βούλγαρος οπαδός (2020), Κ. Κατσούλης (2014), Μ.Φιλόπουλος (2007) κλπ! Στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο (και δευτερευόντως στα άλλα επαγγελματικά σπόρ) άνθρωποι δολοφονούνται από κροτίδες ή από μαχαίρια, χουλιγκάνοι στήνουν καρτέρια με σουγιάδες και λαστάρια σε αντίπαλες συμμορίες, δημοσιογράφοι μαχαιρώνονται (Συρίγος, Στέλλας), άλλοι δέχονται «περιποιήσεις» από μπράβους, πρόεδροι και παράγοντες με γραφικά/γκαστερικά προσωνύμια «μπουκάρουν» με ή χωρίς πιστόλια. Και κάθε φορά οι ιθύνοντες «κόπτονται» για την «αντιμετώπιση της οπαδικής βίας», την ανάγκη ενίσχυσης του νομοθετικού πλαισίου με την αυστηροποίηση των ποινών κλπ. Και κάθονται στο ίδιο τραπέζι κυβερνητικοί παράγοντες και πρόεδροι ομάδων. Τι υποκρισία! Σαν να μην υπάρχουν νόμοι! Από το 2002 και έπειτα θεσπίστηκε το ηλεκτρονικό εισιτήριο, η εγκατάσταση καμερών σε αγωνιστικούς χώρους, ψηφίστηκε το «ιδιώνυμο» Ορφανού, απαγορεύτηκαν μετακινήσεις οπαδών, ψηφίστηκαν οι νόμοι Κοντονή, Βασιλειάδη, Αυγενάκη.

Και η οπαδική βία καλά κρατεί!

Το ψάρι όμως βρωμάει από το κεφάλι! Η κατάσταση στο εμπορευματοποιημένο ποδόσφαιρο, το επαγγελματικό ποδόσφαιρο των Ανωτύμων Εταιρειών αντικατοπτρίζει τα δρώμενα της ελληνικής κοινωνίας: οι λεγόμενοι «ισχυροί», δηλαδή πετρελαιάδες, εφοπλιστές, βιομήχανοι, μιντιάρχες κλπ άλωσαν το ποδόσφαιρο, φιλοτέχνησαν το προφίλ του «πατέρα» της ομάδας για την προώθηση της κάθε λογής επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

Σε αυτόν τον ανταγωνισμό εξουσίας, κοινωνικής καταξίωσης και

επιχειρηματικής δραστηριότητας κυρίαρχο μέλημα των παραπάνω «παραγόντων» είναι να εισβάλουν στη συνείδηση της εξέδρας. Να μετατρέψουν τμήμα της εξέδρας, κυρίως νέα παιδιά, σε «πιστούς οπαδούς» και στη συνέχεια σε «ιδιωτικούς στρατούς». Όμως η δημιουργία «οπαδικών στρατών», η δράση φασιστικών ομάδων μέσα σε αυτούς, η ιδεολογική παρέμβαση στους οπαδούς έχουν σαν στόχο όχι μόνο την εξυπηρέτηση των οικονομικών συμφερόντων των ιδιοκτητών των ΠΑΕ, αλλά και τη φθορά των συνειδήσεων, τη χειραγώγηση και κατ' επέκταση το χτύπημα του εργατικού - λαϊκού κινήματος.

Υπάρχουν στο χώρο του αθλητισμού υγιείς φωνές που προτείνουν πχ έλεγχο των Ανώτύμων Εταιρειών στο ποδόσφαιρο, κατάργηση του ειδικού καθεστώτος και των ευεργετικών διατάξεων για την αδειοδότηση των ομάδων, κατάργηση του σποχρηματισμού των αθλητικών αγώνων με όλα τα σάπια παράγωγα που αυτός γεννά.

Για να μπει όμως οριστικό τέλος σ' αυτό το καρκίνωμα απαιτείται η έξωση όλων αυτών των εμπόρων από το χώρο του αθλητισμού, η κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δράσης στον αθλητισμό, η στήριξη του αθλητισμού στα σωματεία, στις γειτονιές, ο πολλαπλασιασμός των χώρων άθλησης, η ενίσχυση της φυσικής αγωγής, η καλλιέργεια όλων αυτών των υγιών χαρακτηριστικών που αποκτά ένας νέος από την επαφή του με την άθληση.

ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ

Της ΣΕΑ Συνταξιοδικών Οργανώσεων για τους πλημμυροπαθείς

Η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα (ΣΕΑ) των συνταξιοδικών οργανώσεων χαιρετίζει τα σωματεία μέλη της και τις οργανώσεις που συμμετέχουν σε αυτή, για την αμέριστη συμπαράσταση, χρηματική και υλική συμπαράστασή τους, για

την αλληλεγγύη τους απέναντι στο δοκιμαζόμενο θεσσαλικό λαό από τις πρόσφατες καταστρεπτικές πλημμύρες στις περιοχές τους. Η προσπάθεια αυτή συνεχίζεται και θα μεγαλώσει αφού όλες οι συνταξιοδικές οργανώσεις συνεχίζουν τις ενέργειές τους σε αυτήν την κατεύθυνση.

Η ΣΕΑ καλεί την κυβέρνηση άμεσα χωρίς καμιά καθυστέρηση να προχωρήσει σε όλες τις διαδικασίες για πραγματική στήριξη και βοήθεια στους πληγέντες με πλήρη αποκατάσταση των ζημιών που έχουν υποστεί. Άμεσα να παρθούν όλα τα μέτρα και να προχωρήσουν τα αναγκαία έργα που χρειάζονται σήμερα για την αντιμετώπιση των καιρικών φαινομένων στη σημερινή τους έκταση, αντί στη συνέχεια η έλλειψη κρατικού μηχανισμού και οι κυβερνητικές ευθύνες να αποδίδονται στην κλιματική αλλαγή.

Αθήνα 26/9/2023

Για την καταβολή των αναδρομικών από τα ειδικά επιδόματα

Συνάδελφοι,

Όπως σας έχουμε ήδη ενημερώσει με Δελτία Τύπου και με την Επιφυλλίδα ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ αμέσως μετά την υπογραφή της ΣΣΕ μεταξύ της ΓΕΝΟΠ και της ΔΕΗ που προβλεπόταν η «ανάκτηση» του 33% μόνο στα ειδικά επιδόματα και μόνο για τους εργαζόμενους **έκανε τις απαιτούμενες ενέργειες για να δικαιωθούν και οι συνταξιούχοι** (ηλεκτρονική με τον Δ/νοντα της ΔΕΗ, Ερώτηση στη Βουλή μέσω του ΚΚΕ, συναντήσεις με τον ΒΔ ΓΔ/ΑΝΠΟ, εκ νέου συνάντηση με τον Δ/νοντα, επανειλημμένες οχλήσεις, τηλεφωνικά και ηλεκτρονικά, κινητοποιήσεις στο Λ.Κ-ΔΜ, κλπ).

Το πλήρες κείμενο είναι αναρτημένο στο site του Συλλόγου.

Αθήνα 18/09/2023

Απονομή επαίνων-δώρων σε παιδιά μισθωτών και συνταξιούχων του ΔΕΔΔΗΕ

Απονομή ηθικών επαίνων και δώρων σε παιδιά μισθωτών και Συνταξιούχων του ΔΕΔΔΗΕ, που άριστευσαν στις σπουδές τους κατά το σχολικό έτος 2022-'23

Η ανακοίνωση είναι αναρτημένη στο site του Συλλόγου.

Λειτουργία των Πολιτιστικών Ομάδων Κεραμικής & Ζωγραφικής

Συνάδελφοι, συνεχίζουμε και φέτος τη λειτουργία των πολιτιστικών μας ομάδων:

Κεραμικής: Κάθε Δευτέρα 11-13 μ.μ.

Ζωγραφικής: Κάθε Τετάρτη 11-13 μ.μ.

Η ομάδα της κεραμικής ξεκινά στις 20/9 ημέρα Τετάρτη (μόνο γι' αυτήν την εβδομάδα, επειδή η αίθουσα δεν είναι διαθέσιμη τη Δευτέρα 18/9).

Η ομάδα της ζωγραφικής ξεκινά στις 4/10.

Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ξεκινήσουν τώρα τη συμμετοχή τους στις ομάδες, παρακαλούμε να το δηλώσετε στα τηλέφωνα του Συλλόγου μας: 2105249317, 2105232602 από 10-14 μ.μ., ώστε αν χρειαστεί να δημιουργήσουμε ομάδες για αρχάριους.

“Εφυγε” ο συνάδελφος και συναγωνιστής Δάντης Παπαλεξίου

Μεγάλη απώλεια για το Σύλλογό μας ο θάνατος του συνάδελφου Δάντη Παπαλεξίου.

Μαζί με πρωτοπόρους αγωνιστές συναδέλφους υπήρξε ιδρυτικό μέλος της ΕΣΚ/ΔΕΗ και εντάχθηκε στο κόμμα της εργατικής τάξης το ΚΚΕ μέχρι το τέλος της ζωής του.

Η πρωτοπόρα αγωνιστική του στάση, ο χαρακτήρας του τον έκαναν αγαπητό στους συναδέλφους του και η ΕΣΚ ήταν πρώτη δύναμη στη Περ. Φ.Κ., της οποίας για πολλά χρόνια ήταν Πρόεδρος.

Στη συνέχεια εκλέχτηκε Γραμματέας της ΕΤΕ/ΔΕΗ, το μεγαλύτερο σωματείο πανελλαδικά, όπου από τη θέση αυτή μαζί με συντρόφους και πρωτοπόρους συναδέλφους έδωσε τη μάχη κόντρα στα σχέδια της απελευθέρωσης-ιδιωτικοποίησης με το κυρίαρχο σύνθημα της εποχής: **ρεύμα φτηνό για το λαό.**

Τα αποτελέσματα τα ζούμε σήμερα με τα τιμολόγια φωτιά!

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

«Το θέατρο από τους εργάτες για εργάτες»

Ο πολιτισμός και η ενασχόληση με την τέχνη δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ανάγκη και δικαίωμα των εργαζομένων.

Η δημιουργία της θεατρικής ομάδας του ΠΑΜΕ «θέατρο από εργάτες για εργάτες» βρήκε πολύ θετική ανταπόκριση από τους εργαζόμενους αυτά τα 14 χρόνια λειτουργίας του. Έχουν δοθεί παραστάσεις στην Αθήνα και την επαρχία, σε ανοικτούς και κλειστούς χώρους, σε εργοστάσια, με αξιόλογα έργα. Να θυμηθούμε «Ο κύκλος με την κιμωλία» του Μπρεχτ, «Οι γειτονιές του κόσμου» του Γ. Ρίτσου, «Η ανάκριση» του Πέτερ Βάις, «Τρωάδες» του Ευριπίδη κ.ά.

Φέτος παρουσιάζει το έργο «Η τρελή του Σαγιώ» του Ζαν Ζιραντού, από τους σπουδαιότερους Γάλλους θεατρικούς συγγραφείς του μεσοπολέμου.

Με έξυπνο χιούμορ και ευρηματική σάτιρα ο συγγραφέας μέσα στη φασιστική κατοχή του 1943 θέλοντας να δημιουργήσει αισιοδοξία στο λαό, καταφέρνει να υπερασπιστεί την άποψη ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε, όταν διεκδικούμε συλλογικά και αγωνιζόμαστε σταθερά. «Η τρελή του Σαγιώ» είναι ένα έργο διαχρονικό που καταγγέλλει τον τυχοδιωκτισμό και ανοίγει δρόμο στην επικράτηση της ανθρωπιάς απέναντι στο κέρδος.

Η πρωταγωνίστρια, μια εκκεντρική «τρελή» Παριζιάνα μαζί με τους περιθωριοποιημένους από το κοινωνικό σύστημα φίλους της, ονειρεύεται έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και αποφασίζει να τον διεκδικήσει. Αντίπαλοί τους είναι η ομάδα των κερδοσκόπων που καταστρώνει σχέδιο για να πάρει το πετρέλαιο που νομίζει ότι υπάρχει στο υπέδαφος του Παρισιού.

«Βλέπεις πως ο αγώνας μας τους φέρνει πάντα τρόμο, συνέχισε να πολεμάς, η νίκη είναι στο δρόμο», τραγουδούν όλοι μαζί.

Έργο ποιητικό, μα συγχρόνως και ρεαλιστικό, έργο επίκαιρο και βαθιά κοινωνικοπολιτικό.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ που από την ίδρυσή του έδωσε μεγάλη βαρύτητα στον πολιτισμό και στις πολιτιστικές δραστηριότητες, πήρε την πρωτοβουλία, ώστε μέσα στο καλοκαίρι να πραγματοποιηθούν δωρεάν δύο θεατρικές παραστάσεις, ανοιχτές σε όλο το κοινό, με μεγάλη συμμετοχή και επιτυχία. Τις παραστάσεις παρακολούθησαν περίπου 450 συνταξιούχοι και εργαζόμενοι στην Πτολεμαΐδα και 250 στην Κοζάνη.

Θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τέτοιες πρωτοβουλίες. Μαζί με την αγωνιστική μας δράση μέσα από τον ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ επιμένουμε να ενισχύουμε τις πολιτιστικές δραστηριότητες του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, γιατί ο πολιτισμός πάει χέρι-χέρι με τους αγώνες.

Στο πλαίσιο των πολιτιστικών δραστηριοτήτων λειτουργούν στα γραφεία μας τα εργαστήρια Ζωγραφικής και Κεραμικής και σύντομα θα δημιουργηθεί και μουσικό τμήμα.

Παράλληλα προσπαθούμε να δημιουργηθούν αντίστοιχες δραστηριότητες και στα Παραρτήματα του Συλλόγου.

Δυναμώνουμε την πολιτιστική μας δράση, δυναμώνουμε και τους αγώνες.

Τι ήταν τα λεγόμενα Ιουλιανά

Τα «Ιουλιανά» ήταν όρος που χρησιμοποιήθηκε για την περίοδο των δραματικών πολιτικών εξελίξεων στη χώρα μας, που ξεκίνησε με την παραίτηση της κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου στις 15 Ιούλη 1965 μέχρι τις 25 Σεπτέμβρη του ίδιου χρόνου, 70 ημέρες δηλ. που συγκλόνισαν την Ελλάδα.

Να θυμίσουμε ότι με το τέλος του εμφυλίου πολέμου ξεκίνησε η σύγκρουση μεταξύ των δύο γραμμών της αστικής τάξης (ΕΡΕ και Ένωση Κέντρου) για τον τρόπο ανασυγκρότησης του κράτους και την αντιμετώπιση «του κομμουνιστικού κινδύνου».

Στην δεκαετία του 1950 έχουμε τις εκτελέσεις του Μπελογιάννη και του Πλουμπίδη και την ανάδειξη της Ενιαίας Δημοκρατικής Αριστεράς (ΕΔΑ) το 1958 σε δεύτερο κόμμα.

Η δεκαετία του 1960 στη συνέχεια με τις εκλογές βίας και νοθείας το 1961 και τη δολοφονία του Λαμπράκη το 1964 ήταν ίσως η πιο ταραγμένη δεκαετία στη σύγχρονη ιστορία της χώρας μας με το παρασκηνιακό ρόλο του παλατιού και την κυριαρχία του παρακράτους. Η ελληνική αστική τάξη εκτός από το λαϊκό παράγοντα και τον «κομμουνιστικό κίνδυνο» είχε να αντιμετωπίσει και την τουρκική αστική τάξη με επίκεντρο το Κυπριακό. Το 1965 η κρίση οξύνεται με παρέμβαση του παλατιού και των ΗΠΑ στις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα.

Μετά τη δολιοφθορά σε τρία στρατιωτικά οχήματα στον Έβρο από τον μετέπειτα πραξικοπηματία Γ. Παπαδόπουλο, ο Γ. Παπανδρέου αποφάσισε την αποπομπή του Υπουργού Εθν. Άμυνας Πέτρου Γαρουφαλιά.

Το παλάτι όμως που είχε στηρίξει την Εν. Κέντρου στις εκλογές του 1964, ήθελε οπωσδήποτε Υπουργό τον Π. Γαρουφαλιά για να μπορεί να ελέγχει το στρατό. Έτσι αρνήθηκε να υπογράψει το σχετικό διάταγμα και ο Γ. Παπανδρέου παραιτήθηκε.

Αμέσως μετά η Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη διοργανώνει μεγάλες διαδηλώσεις που ενισχύθηκαν στη συνέχεια και με δυνάμεις της Εν. Κέντρου με κυρίαρχα συνθήματα: «1-1-4» (άρθρο του Συντάγματος για το σεβασμό των δημοκρατικών κατακτήσεων), «κάτω οι αυλόδουλοι», «αποστασία», «έξω οι Αμερικάνοι», «κάτω η μοναρχία», «πάρ' τη μάνα σου και μπρος» κ.α.

Η αστυνομία παρεμβαίνει και στις 11 Ιούλη δολοφονείται ο φοιτητής της ΑΣΟΕΕ Σωτήρης Πέτρουλας, 22 ετών, μέλος της Νεολαίας Λαμπράκη στη συμβολή των οδών Σταδίου και Εδουάρδου Λω.

Στις 16 Ιούλη το παλάτι διορίζει πρωθυπουργό, τον πρόεδρο της Βουλής Γεώργιο Αθανασιάδη – Νόβα με εντολή να σχηματίσει κυβέρνηση που όμως καταψηφίζεται από τη Βουλή.

Στις 18 Αυγούστου δίνεται η εντολή για σχηματισμό κυβέρνησης στον Ηλ. Τσιριμώκο επίσης χωρίς να μπορέσει να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης.

Οι ψήφοι της ΕΡΕ και των «αποστατών» του Κέντρου δεν έφταναν για να δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης.

Στις 17 Σεπτέμβρη δίνεται εντολή στον Στέφανο Στεφανόπουλο τον μετέπειτα αρχηγό του ακροδεξιού κόμματος «Εθνική

Παράταξις» και αφού προστέθηκαν νέοι «αποστάτες» από την Εν. Κέντρου πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή και κυβέρνησε επί 15 μήνες.

Σε κάθε ψηφοφορία στη Βουλή όλο και περισσότεροι βουλευτές εκλεγμένοι με την Εν. Κέντρου αποχωρούσαν από το κόμμα τους και στήριζαν τον εκλεκτό του παλατιού (αυτό ονομάστηκε αποστασία).

Οι 22 βουλευτές της ΕΔΑ στήριξαν τον Γ. Παπανδρέου. Το ΚΚΕ που δρούσε μέσα από την ΕΔΑ (αφού ήταν παράνομο), με βάση το 8ο Συνέδριό του το 1961 είχε στόχο την «αντιιμπεριαλιστική δημοκρατική επανάσταση» με σύμμαχο και την... «εθνική αστική τάξη». Έτσι αντί να ενισχυθεί η ΕΔΑ από τη μισοδιάλυση της Εν. Κέντρου πολλοί ψηφοφόροι της θεώρησαν ότι αφού και τα δύο κόμματα λένε περίπου τα ίδια, γιατί να μην ακολουθήσουν την Εν. Κέντρου, όπου δεν θα δεχόταν και την κρατική τρομοκρατία.

Η κυβέρνηση Στεφανόπουλου δεν κράτησε πολύ, τον Δεκέμβρη του 1966 έπεσε, ήρθε η κυβέρνηση Παρασκευόπουλου που ανετράπη από την ΕΡΕ τον Απρίλη και ο Παν. Κανελλόπουλος σχημάτισε αμιγή κυβέρνηση της ΕΡΕ για να οδηγήσει σε εκλογές στις 28 Μάρτ. Οι εκλογές αυτές δεν έγιναν ποτέ. «Λύση» στη μεγάλη αυτή ενδοαστική σύγκρουση έδωσε σε λίγες ημέρες, στις 21 Απρίλη το στρατιωτικό πραξικόπημα και η 7χρονη χούντα.

Με αυτόν τον οδυνηρό τρόπο αποδείχτηκε ότι η αστική τάξη μπορεί να εναλλάσσει όλες τις μορφές διακυβέρνησης.

Τα «Ιουλιανά» δίνουν επίκαιρα διδάγματα. Είναι αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι μπορούν να γίνουν ριζικές αλλαγές από μια αστική κυβέρνηση.

Παρά τις θυσίες, την αγωνιστική και πρωτοπόρα δράση των κομμουνιστών και των οπαδών της ΕΔΑ, η λογική του «μικρότερου κακού» ενσωμάτωσε το λαϊκό κίνημα στον αστικό εκσυγχρονισμό, που τότε εξέφραζε η Εν. Κέντρου. Περιορίσε την εργατική τάξη στο ρόλο του σπηρίγματος μιας μερίδας της αστικής τάξης, της Εν. Κέντρου. Η ιστορία διδάσκει...

Μορφωτικές δραστηριότητες

ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ

Ο **Εξπρεσιονισμός** αποτελεί καλλιτεχνικό κίνημα της μοντέρνας τέχνης που αναπτύχθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα, περίπου την περίοδο 1905-1940 και κυρίως στο χώρο της ζωγραφικής. Η κλασική φάση του εξπρεσιονιστικού κινήματος εξαπλώθηκε σε όλη την Ευρώπη. Το παράδειγμά του θα έδινε, αργότερα, υλικό στον Αφηρημένο Εξπρεσιονισμό και η επιρροή του θα γινόταν αισθητή για όλο τον υπόλοιπο αιώνα στη γερμανική τέχνη. Ήταν, επίσης, ένας σπουδαίος πρόδρομος για τους καλλιτέχνες του Νεο-Εξπρεσιονισμού της δεκαετίας του 1980. Βασικό χαρακτηριστικό των εξπρεσιονιστών καλλιτεχνών ήταν η τάση να παραμορφώνουν την πραγματικότητα στα έργα τους, αδιαφορώντας απέναντι σε μια πιστή και αντικειμενική αναπαράστασή της. Συχνά ο εξπρεσιονισμός διακρίνεται και από μια έντονη συναισθηματική αγωνία, χαρακτηριστικά μάλιστα μπορούμε να πούμε πως ελάχιστα εξπρεσιονιστικά έργα έχουν χαρούμενη διάθεση.

Η γέννηση του εξπρεσιονισμού.

Ο όρος εξπρεσιονισμός (expressionism, από τον λατινικό όρο *expressio*, -onis δηλαδή έκφραση) αποδίδεται στον Τσέχο ιστορικό τέχνης Antonín Matějček το 1910, ο οποίος χρησιμοποίησε τον όρο αυτό περισσότερο για να δηλώσει μια τάση αντίθετη στον Ιμπρεσιονισμό. Χαρακτηριστικά αναφέρει «...ένας Εξπρεσιονιστής επιθυμεί πάνω από όλα να εκφράσει τον εαυτό του». Αυτή η στάση του εξπρεσιονισμού ήταν ασφαλώς αντίθετη στις αξίες των ιμπρεσιονιστών, οι οποίοι επεδίωκαν μια αντικειμενική αναπαράσταση της πραγματικότητας.

Το ρεύμα του εξπρεσιονισμού αναπτύχθηκε κυρίως στη Γερμανία. Στην πραγματικότητα δεν υπήρξε ποτέ κάποια ενιαία οργανωμένη ομάδα καλλιτεχνών που να αυτοαποκαλούνταν Εξπρεσιονιστές αλλά περισσότερο μικρές ομάδες με κοινά χαρακτηριστικά και κυρίως οι ομάδες *Blaue Reiter* και *Die Brücke* με έδρα το Μόναχο και τη Δρέσδη αντίστοιχα. Οι εξπρεσιονιστές ζωγράφοι επηρεάστηκαν από διάφορους προγενέστερους ζωγράφους, μεταξύ των οποίων ο Βαν Γκόγκ και ο Μουνκ αλλά επίσης και από έργα της αφρικανικής τέχνης.

Θεωρείται πως οι εξπρεσιονιστές ήρθαν σε επαφή με το έργο των φωβιστών στο Παρίσι. Τα δύο κινήματα διακρίνονται και από ένα κοινό χαρακτηριστικό στην τεχνική τους, συγκεκριμένα τη χρήση έντονων χρωμάτων και αντιθέσεων. Ωστόσο ενώ οι φωβιστές επεδίωκαν με αυτόν τον τρόπο να δημιουργήσουν όμορφες εικόνες, οι εξπρεσιονιστές στόχευαν στην πρόκληση βαθύτερων συναισθημάτων. Για τους Εξπρεσιονιστές, το χρώμα αποτελούσε ένα σημαντικό μέσο έκφρασης από μόνο του, χωρίς απαραίτητα την ανάγκη ενός αντικειμένου. Ο Καντίνσκυ ήταν από τις ηγετικές μορφές του Εξπρεσιονισμού που στήριξαν αυτήν τη θέση και οδήγησαν σταδιακά στη διαμόρφωση της σύγχρονης αφηρημένης τέχνης.

Έρνστ Λούντβιχ Κίρχνερ

Όγκουστ Μακ

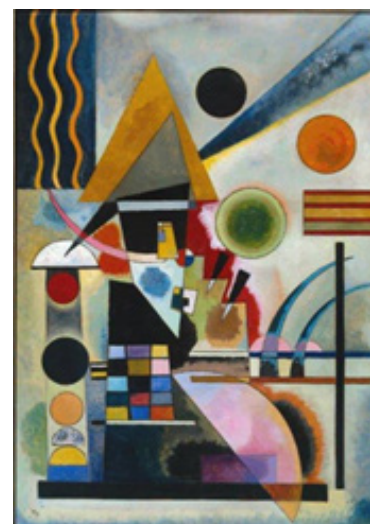
Φραντς Μαρκ

Αμαντέο Μοντλιάνι

Έντβαρτ Μουνκ

Βασίλι Καντίνσκυ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Άλκη Ζέη:

Η αγαπημένη συγγραφέας παιδιών και μεγάλων

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννηση της Άλκης (Αγγελικής) Ζέη και με αφορμή αυτό το γεγονός το Υπουργείο Πολιτισμού έχει ανακηρύξει το 2023 «Λογοτεχνικό έτος Άλκης Ζέη».

Η αγαπημένη συγγραφέας παιδιών, και όχι μόνο, «έφυγε» στα 97 της χρόνια το 2020. «Αν διάλεξα να γράφω για τα παιδιά είναι γιατί θέλησα να αποτυπώσω όσα σημαντικά έζησε η γενιά μου που φοβάμαι μην ξεχαστούν όταν θα έχουμε φύγει εμείς», έλεγε.

Τα έργα της βοηθούν νέους ανθρώπους να αναγνωρίσουν την αξία των κοινωνικών αγώνων, να συμμεριστούν τα μεγάλα κοινωνικά ιδανικά, να αγαπήσουν εκείνους που τα υπερασπίζονται θυσιάζοντας ακόμη και τη ζωή τους, σε αντίθεση με τον ατομικισμό, την ματαιοδοξία και την ιδιότητα που καλλιεργεί το κυρίαρχο κοινωνικό σύστημα της εκμετάλλευσης από τα παιδικά κιόλας χρόνια.

Οι ιστορίες της δεν επαναπαύουν, δεν καταγράφουν απλά. Καλούν τον μικρό αναγνώστη, να ψάξει να βρει την αλήθεια.

Από το 1954 έως το 1964 έζησε ως πολιτική πρόσφυγας στην ΕΣΣΔ. Το 1964 επιστρέφει με την οικογένειά της (το σύζυγό της θεατρικό συγγραφέα και σκηνοθέτη Γ. Σεβαστίκογλου και τα δυο τους παιδιά) στην Ελλάδα για να ξαναφύγουν πάλι με τον ερχομό της χούντας

Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα

«Γιατί τον σκότωσαν γιατί
Τον γελαστό τον ποιητή,
αυγούλα στη Γρανάδα...»

(Στίχοι: Πυθαγόρας
Συνθέτης: Απ. Καλδάρας)

19 Αυγούστου 1936 δολοφονείται ο Ισπανός ποιητής και θεατρικός συγγραφέας Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα, μια από τις μεγαλύτερες μορφές της παγκόσμιας λογοτεχνίας, από τους φαλαγγίτες του Φράνκο.

Οι ποιητές όμως δεν πεθαίνουν από τις σφαίρες!! Μένουν αθάνατοι.

Γεννήθηκε στις 5 Ιούνη 1898 στο Φουέντε Βακέρος της Γρανάδας. Σπούδασε στο πανεπιστήμιο της Γρανάδας φιλοσοφία και λογοτεχνία. Από το 1919 ζει στη Μαδρίτη και γνωρίζει πολλούς από τους διανοούμενους και καλλιτέχνες της εποχής, μεταξύ αυτών τον ζωγράφο Σαλβαδόρ Νταλί, τον κινηματογραφιστή Λουί Μπουνουέλ, τον ποιητή Ραφάελ Αλμπέρτι

Ανήκει στη λεγόμενη «γενιά του 27» ομάδα συγγραφέων με πρωτοποριακές ιδέες στο χώρο του πνεύματος και των τεχνών των αρχών του 20ου αιώνα στην Ευρώπη.

Το 1929, χάρη σε μια υποτροφία πάει στη Ν. Υόρκη για δυο χρόνια.

το 1967. Αυτήν τη φορά θα πάνε στο Παρίσι απ' όπου επέστρεψαν μετά τη δικτατορία.

Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών και στο Κινηματογραφικό Ινστιτούτο της Μόσχας, στο τμήμα της σεναριογραφίας.

Πολυβραβευμένη συγγραφέας τιμήθηκε με πολλά βραβεία τόσο στη χώρα μας (από την Ακαδημία Αθηνών) όσο και στο εξωτερικό.

Τα βιβλία της έχουν μεταφραστεί σε 20 γλώσσες.

Το πρώτο της μυθιστόρημα είναι «**Το καπλάνι της Βιτρίνας**», το 1963, που το έχει εμπνευστεί από τα παιδικά της χρόνια στη Σάμο και είναι σχεδόν βιογραφικό. Το 1987 εκδίδει το πρώτο της βιβλίο για μεγάλους «**Η αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα**».

Το 2013 εκδίδει το αυτοβιογραφικό της βιβλίο «**Με μολύβι φάμπερ Νο 2**». Άλλα της βιβλία είναι: «**Η μωβ ομπρέλα**», «**Στις ράγες**», «**Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου**», «**Μια Κυριακή του Απρίλη**», «**Ένα παιδί από το πουθενά**», «**Ο ψεύτης παππούς**», «**Τα παπούτσια του Αννίβα**», «**Πόσο θα ζήσεις ακόμα γιαγιά**» κ.α.

Εκπλήσσεται από τον αμερικάνικο τρόπο ζωής και την «**αισθητή απουσία του πνεύματος**» όπως σημειώνει στην ποιητική συλλογή «**Ο ποιητής στη Ν. Υόρκη**» στην οποία καταγράφει τις εμπειρίες του από την Αμερική.

Το 1932 ο Λόρκα δημιούργησε ένα περιοδεύον θέατρο από σπουδαστές, το θρυλικό «**Λα Μπαράκα**». Για τρία χρόνια έπαιζαν σε πλατείες χωριών στην ύπαιθρο. Έτσι οι Ισπανοί αγρότες γνώρισαν τον Θερβάντες και τον Καλντερόν, ενώ ο Λόρκα έφτιαχνε τα σκηνικά και όταν χρειάζοταν ανέβαινε στη σκηνή. Τον Ιούλη του 1936 εκδηλώνεται η ανταρσία του στρατηγού Φράνκο, κατά της κυβέρνησης του Λαϊκού Μετώπου. Ο Λόρκα στηρίζει τη λαϊκή κυβέρνηση και καταδικάζεται το φασισμό.

Στις 16 του ίδιου μήνα, τρεις μέρες πριν την έναρξη του εμφυλίου στην Ισπανία, ο Λόρκα φεύγει από τη Μαδρίτη για να επισκεφθεί τους συγγενείς του στη Γρανάδα, την πιο συντηρητική πόλη της Ανδαλουσίας. Η κατάσταση είναι εκρηκτική. Στις 19 του μήνα ο Λόρκα καταφεύγει στο σπίτι του φίλου του, ποιητή Λουίς Ροσάλες που τα αδέρφια του ήταν φαλαγγίτες. Συλλαμβάνεται τη νύχτα της 17ης Αυγούστου, κρατείται στο κυβερνείο όλη τη μέρα και το βράδυ μεταφέρεται στο χωριό Βιθνάρ. Τουφεκίζεται χωρίς δίκη, σε ηλικία μόλις 38 ετών. Ο τάφος του ακόμη δεν έχει βρεθεί.

Τα έργα του Λόρκα έχουν μεγάλη απήχηση στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες. Τα ποιήματά του μετέφρασαν ο Οδυσσεάς Ελύτης και ο Νίκος Γκάτσος και έχουν μελοποιηθεί από τον Μίκη Θεοδωράκη, τον Σταύρο Ξαρχάκο, τον Μάνο Χατζηδάκη, τον Χρήστο Λεοντή κ.α

Από τα θεατρικά του έργα αναφέρουμε τη «**Γέρμα**», τον «**Ματωμένο Γάμο**» και «**Το σπίτι της Μπερνάντα Άλμπα**». Και στα τρία αυτά σπουδαία έργα του παρουσιάζει δραματικούς χαρακτήρες, κύρια γυναικών, αποκαλύπτει τον ανθρώπινο ψυχισμό και την πολυπλοκότητα των ανθρώπινων σχέσεων και των κοινωνικών προτύπων.

«**Εγώ πάντα θα είμαι στο πλευρό αυτών που δεν έχουν τίποτα και στους οποίους δεν επιτρέπεται να απολαύσουν ειρηνικά το τίποτα που έχουν**» έλεγε, ενώ διαβεβαίωνε ότι είναι επαναστάτης «**...γιατί δεν υπάρχει αληθινός ποιητής που να μην είναι επαναστάτης**».-

Έργο του Α. Τάσσου "Το Κορίτσι με τα Μικρά Δέντρα" (1963)

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η εμπορευματοποίηση της μητρότητας είναι η επιτομή της κοινωνίας που σαπίζει

Μέσα στον Αύγουστο ήρθε στην επιφάνεια η εγκληματική δράση κυκλώματος εμπορίας βρεφών σε «κέντρο γονιμότητας» στα Χανιά, που λειτουργεί εδώ και 25 χρόνια.

Γυναίκες ως παρένθετες μητέρες κυοφορούσαν σε συνθήκες ομηρίας.

Από το Δεκέμβριο του 2022 καταγράφηκαν τουλάχιστον 182 τέτοιες περιπτώσεις γυναικών. Τραγικές φιγούρες είναι οι 30 αλλοδαπές γυναίκες, δότριες ωαρίων ή έγκυες, για τις οποίες τίθενται τώρα σοβαρά προβλήματα ποιος θα τις υποστηρίξει και τί θα γίνουν τα παιδιά που θα φέρουν στον κόσμο.

Ζευγάρια πλήρωναν αδρά όχι μόνο για τις ιατρικές διαδικασίες αλλά και για τις «υποστηρικτικές ενέργειες» δηλ. για τη δημιουργία πλαστών δικαιολογητικών και δικαστικών αποφάσεων, παραποίηση ιατρικών εγγράφων, κατάρτιση εικονικών συμφώνων συμβίωσης, ακόμη και εξεύρεση εικονικών συζύγων επί πληρωμή.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι από το ξεκίνημα της παρένθετης μητρότητας σε μια σειρά χώρες στα τέλη της δεκαετίας του 1970 έχουν καταγραφεί παθογένειες που δημιουργεί και διογκώνει η εμπορευματοποίηση της αναπαραγωγικής διαδικασίας (π.χ μωρά που γεννήθηκαν με κάποιο πρόβλημα και εγκαταλείφθηκαν από τους γονείς, ακύρωση των «παραγγελιών» κ.α).

Η διαδικασία της παρένθετης κυοφορίας είναι ως ζήτημα πολύπλοκο ηθικά και ιατρικά με πολλά ερωτηματικά για τα δικαιώματα των γυναικών που εμπλέκονται και των παιδιών που γεννιούνται.

Γι αυτό υπάρχουν διαφορετικά νομικά πλαίσια στον κόσμο που κινούνται από την πλήρη απαγόρευση της διαδικασίας μέχρι τη θεσμοθέτηση της εμπορικής παρένθετης μητρότητας. Ας θυμηθούμε ότι με το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία, χώρα που επιτρέπει την παρένθετη μητρότητα στην πιο εμπορική της μορφή, ιδιωτικές κλινικές στη χώρα μας πανηγύριζαν για το γεγονός ότι η ζήτηση «θα κατευθυνθεί στην Ελλάδα» όπου υπάρχουν «ανταγωνιστικές τιμές» και «ευνοϊκή νομοθεσία»

Στην Ελλάδα η **παρένθετη μητρότητα επιτρέπεται** με προϋπόθεση τη χορήγηση δικαστικής άδειας και «**χωρίς οικονομικά ανταλλάγματα**». Όμως προβλέπονται ορισμένα ποσά ως αποζημίωση της παρένθετης μητέρας. Συγκεκριμένα προβλέπεται αποζημίωση για το διάστημα της αναγκαίας αποχής από την εργασία της ή στην περίπτωση που είναι άνεργη αποζημίωση που θα καλύπτει την αμοιβή που θα εισέπραττε με βάση την επαγγελματική της κατάρτιση, αν εργαζόταν. Άνεργες και εργαζόμενες με προσωρινές συμβάσεις και χαμηλούς μισθούς, οικονομικές μετανάστριες, γυναίκες Ρομά φαίνεται να «επιλέγουν» την παρένθετη μητρότητα. Αυτό συμπεραίνεται από τα στοιχεία που υπάρχουν.

Έτσι στην πράξη η κατάσταση που διαμορφώνεται δεν έχει σε τίποτα να κάνει με την απόφαση αλτρουισμού και προσφοράς μιας γυναίκας να κυοφορήσει και να γεννήσει το παιδί μιας άλλης, προερχόμενης κατά κανόνα από το στενό της περιβάλλον.

Ανάλογο είναι το σκηνικό που έχει διαμορφωθεί γύρω από τη διαδικασία της δωρεάς ωαρίων. Άλλωστε οι ίδιες κλινικές δια-

φημίζουν στις υποψήφιες δότριες τα «πλεονεκτήματα» της αμοιβής, που συχνά συναρτάται με τον αριθμό και την ποιότητα των ωαρίων τους.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι η τήρηση της νομιμότητας. Το ζήτημα είναι ότι η **νομιμότητα αυτή**

καθαυτή, που έχει διαμορφωθεί από την Ε.Ε και τις κυβερνήσεις, εμπορευματοποιεί - ιδιωτικοποιεί τον ευαίσθητο τομέα της Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής (ΙΥΑ). Στο όνομα του κέρδους όλα αγοράζονται και όλα πουλιούνται. Τα επιτεύγματα της επιστήμης αξιοποιούνται με βάση το καπιταλιστικό κέρδος.

Πέρσι ψηφίστηκε ο σχετικός νόμος που επιτρέπει την ιδιωτικοποίηση λειτουργιών της Εθνικής Αρχής Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής.

- Διευκολύνεται η λειτουργία των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ΙΥΑ και η εγκατάστασή τους μέσα σε ιδιωτικές κλινικές.

- Επεκτείνεται το εμπόριο ελπίδας με την κρυσσαυτήρηση γεννητικού υλικού και γονιμοποιημένων ωαρίων «για κοινωνικούς λόγους». Αυτό ήταν και το κριτήριο επιχειρηματικών ομίλων όπως Google-Apple-Facebook που εδώ και χρόνια προωθούν την κρυσσαυτήρηση για τις εργαζόμενες εκτιμώντας ότι οι γυναίκες είναι πιο «παραγωγικές» όταν δεν έχουν παιδιά και οικογένεια να τις αποσπούν... το ενδιαφέρον από την επιχείρηση.

- Αυξάνει το όριο ηλικίας για τις γυναίκες στα 54 χρόνια, γεγονός που εγείρει σοβαρά ζητήματα για την ασφάλεια της εγκυμοσύνης σε μεγάλη ηλικία.

Η Ελλάδα βρίσκεται στις πρώτες θέσεις παγκόσμια του «αναπαραγωγικού ιατρικού τουρισμού». Στη χώρα μας λειτουργούν 48 μονάδες ΙΥΑ που είναι συγχρόνως και τράπεζες κρυσσαυτήρησης ωαρίων και μόνο 7 από αυτές είναι δημόσιες.

Πρέπει λοιπόν να δυναμώσουμε τον αγώνα μας ενάντια στη σαπίλα του κοινωνικού συστήματος που ζούμε, ενάντια σ' αυτό το σύστημα που γεννά παθογένειες και εγκλήματα.

Να δυναμώσουμε τον αγώνα μας απαιτώντας αποκλειστικά δημόσιες και δωρεάν Μονάδες ΙΥΑ και τράπεζες κρυσσαυτήρησης, μαιευτήρια και γυναικολογικές κλινικές με όλο το αναγκαίο μόνιμο επιστημονικό δυναμικό, με σύγχρονο εξοπλισμό που θα καλύπτουν τις ανάγκες του προγεννητικού ελέγχου, της ΙΥΑ και του τοκετού.

Το οφείλουμε στα παιδιά μας και στις επόμενες γενιές.

ΧΙΡΟΣΙΜΑ – ΝΑΓΚΑΣΑΚΙ 78 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Συμπληρώθηκαν εβδομήντα οκτώ χρόνια από τη ρίψη των πρώτων στην ιστορία της ανθρωπότητας ατομικών βομβών! Ήταν 6 και 9 Αυγούστου του 1945 αντίστοιχα, όταν οι ΗΠΑ με τη ρίψη του «little boy» και του «fat man» (ονομασίες των βομβών!) ισοπέδωσαν τις ιαπωνικές πόλεις Χιροσίμα και Ναγκασάκι, σπέρνοντας το θάνατο και την καταστροφή: πάνω από 180.000 άμαχοι έχασαν τη ζωή τους και πάνω από 300.000 τα καταγεγραμμένα θύματα της ραδιενέργειας, που πέθαναν από λευχαιμία, καρκίνο του πνεύμονα, του θυρεοειδούς και άλλες μακροχρόνιες επιπτώσεις της ραδιενέργειας, που «σκοτώνουν» μέχρι σήμερα.

Το 1945 ενώ ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε ουσιαστικά τελειώσει, με την είσοδο του Σοβιετικού Στρατού στο Βερολίνο και την υπογραφή της συνθηκολόγησης της Γερμανίας στις 9 Μάη, ενώ ήταν αναμενόμενη η παράδοση της Ιαπωνίας, οι ΗΠΑ προχώρησαν στο έγκλημα αυτό.

«Χρησιμοποιήσαμε την ατομική βόμβα για να συντομεύσουμε τον πόλεμο... Θα τη χρησιμοποιήσουμε και πάλι.... Ευχαριστούμε το θεό, γιατί είμαστε εμείς, και όχι ο εχθρός, που την κατέχουμεΚαι παρακαλούμε το θεό, να μας φωτίσει στη χρήση του οργάνου αυτού συμφώνως προς τας βουλήσεις του !!!». Με αυτά τα λόγια απειλούσε την ανθρωπότητα ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ Τρούμαν. Το ότι δεν επρόκειτο βέβαια για ένα όπλο, που αποσκοπούσε να επιταχύνει το τέλος του παγκόσμιου πολέμου, το επιβεβαιώνει και ο Τσόρτσιλ που στα απομνημονεύματά του γράφει: «Θα ήταν λάθος να πιστέψουμε ότι η τύχη της Ιαπωνίας ρυθμίστηκε από την ατομική βόμβα. Η ήττα της ήταν βεβαία πριν πέσει η πρώτη βόμβα».

Η ενέργεια αυτή εξέφραζε την προσπάθεια επιβολής των ΗΠΑ στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα που διαμορφωνόταν μεταπολεμικά και κυρίως την προσπάθεια τρομοκράτησης της ΕΣΣΔ, των Λαϊκών Δημοκρατιών, αλλά και των εργατικών - λαϊκών κινημάτων σε όλο τον κόσμο, που είχαν δώσει τη μάχη ενάντια στο φασισμό.

Σήμερα, 78 χρόνια μετά, κλιμακώνονται οι ανταγωνισμοί ανάμεσα σε ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ, Ρωσία και Κίνα. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ανάμεσα στις πυρηνικές δυνάμεις του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας μαινεται στην καρδιά της Ευρώπης, με τους κινδύνους γενίκευσης να είναι κάτι παραπάνω από ορατοί. Ήδη από τη Σύνοδο Κορυφής της Βαρσοβίας το 2016 «εκσυγχρονίστηκε» το δόγμα του «πρώτου πυρηνικού πλήγματος» και στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες τον Ιούνιο του 2021 υιοθετήθηκε η απόφαση για το πρώτο πυρηνικό πλήγμα ως στοιχείο της Στρατηγικής «ΝΑΤΟ 2030». Πρόσφατα οι ηγέτες του ΝΑΤΟ, στη Σύνοδο Κορυφής του στο Βίλνιους της Λιθουανίας, επανέλαβαν

την ετοιμότητά τους για χρήση πυρηνικών όπλων, ενώ αντίστοιχες δηλώσεις γίνονται κάθε τόσο και από το αντίπαλο στρατόπεδο.

Σ' αυτό το πλαίσιο, είναι τεράστιες οι ευθύνες της κυβέρνησης της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ, που εμπλέκουν τη χώρα όλο και περισσότερο στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και στους θανατηφόρους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Οι μύθοι ότι η παραπέρα πρόσδεση της Ελλάδας στους σχεδιασμούς αυτούς μπορεί τάχα να συμβάλει στην ασφάλεια και στην προστασία των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας ενάντια στην τουρκική επιθετικότητα, καταρρίπτονται από την ίδια την πραγματικότητα.

Η πρόσφατη τροπολογία του αμερικανικού Κογκρέσου που θέτει ζήτημα επέκτασης των στρατιωτικών βάσεων σε ελληνικά νησιά και διεύρυνσης της στρατιωτικής παρουσίας των ΗΠΑ στην Ελλάδα, συνιστά επικίνδυνη εξέλιξη. Ταυτόχρονα, υπενθυμίζει ότι η συζήτηση για τοποθέτηση ΝΑΤΟϊκών πυρηνικών όπλων στην Ελλάδα δεν είναι καινούρια, αφού οι εγχώριες στρατιωτικές εγκαταστάσεις βρίσκονται εδώ και χρόνια σε ετοιμότητα. Μην ξεχνάμε ότι τέτοιες πυρηνικές κεφαλές φιλοξενήθηκαν στον Άραξο τα χρόνια 1992-2001!

Είναι τεράστια πρόκληση ότι την ώρα που ο ελληνικός λαός έρχεται αντιμέτωπος με την ακρίβεια και τη φτώχεια, η Ελλάδα κατατάσσεται μεταξύ των πρώτων κρατών - μελών του ΝΑΤΟ, δαπανώντας πάνω από το 2% του ΑΕΠ, 6-7 δισ. ευρώ το χρόνο, αποκλειστικά για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, που δεν έχουν καμία σχέση με την ασφάλεια και την άμυνα της χώρας.

Η λαϊκή ανησυχία πρέπει να μετουσιωθεί σε λαϊκή πάλη. Η πάλη ενάντια στον πυρηνικό όλεθρο, για την απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών και όπλων, για να μη γίνει καμία χώρα "πεδίο βολής" πυρηνικών, είναι αναπόσπαστα δεμένη:

– Με την πάλη για να κλείσουν οι ξένες στρατιωτικές βάσεις στη χώρα μας (μεταξύ των οποίων και βάσεις που μπορούν να "φιλοξενήσουν" πυρηνικά) και να ακυρωθούν τα σχέδια να ανοίξουν καινούριες.

– Με την πάλη για την απεμπλοκή από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και επεμβάσεις, για την αποδέσμευση από τους σχεδιασμούς και τις ενώσεις του κεφαλαίου, όπως είναι το ΝΑΤΟ και η ΕΕ.

– Με την πάλη για την ειρήνη, τη φιλία και αλληλεγγύη των λαών, για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, της εκμετάλλευσης και των πολέμων, για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης της κοινωνίας και της οικονομίας, με την εξουσία στα χέρια των λαών.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ - Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ «ΦΕΝΤΕΡΑΣΙΟΝ»

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ξεχωριστή σελίδα στην Ιστορία του εργατικού κινήματος στη χώρα μας αποτελεί η οργάνωση «Φεντερασιόν» που έδρασε στη Βόρεια Ελλάδα, όταν ήταν ακόμα μέρος της πολυεθνικής Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (Ο.Α.).

Μετά το 1860, μεγάλα διεθνή ιστορικά γεγονότα, ανέδειξαν την αυτοτελή πολιτική ταξική δράση της εργατικής τάξης. Η δράση της «Διεθνούς Ένωσης Εργατών» των Μαρξ - Ένγκελς (1864), η Παρισινή Κομμούνια (1871), οι μεγάλοι εργατικοί αγώνες στη Δυτική Ευρώπη και στην Αμερική (Σικάγο), επηρεάζουν και στην Ελλάδα τμήματα της εργατικής τάξης και αστών δημοκρατών διανοουμένων. Αποτέλεσμα η έκδοση πολλών εφημερίδων και η εμφάνιση των πρώτων σοσιαλιστικών ομίλων. Το εργατικό κίνημα «συναντιέται» με την επιστημονική κοσμοθεωρία.

Μετά το 1870 στην Ελλάδα, η εργατική τάξη αρχίζει να συγκεντρώνεται στα πρώτα εργοστάσια, ενώ μέχρι τότε οι εργάτες ήταν διάσπαρτοι σε μαγαζιά, μικρές βιοτεχνίες, στα λιμάνια και στα εμπορικά πλοία και σε ελάχιστες εξορυκτικές μονάδες. Δημιουργούνται τα πρώτα σωματεία και οργανώνονται οι πρώτοι αξιόλογοι συνδικαλιστικοί αγώνες. Σταθμός στην Ιστορία του κινήματος ήταν η μεγάλη απεργία των μεταλλωρύχων του Λαυρίου το 1896 που πήρε τη μορφή της εξέγερσης. Την ίδια περίοδο γίνονται οι πρώτες προσπάθειες συνένωσης των σωματείων σε εργατικά κέντρα.

Η ιστορία της «Φεντερασιόν» ξεκινά στο κατώφλι του προηγούμενου αιώνα, μέσα στο «μωσαϊκό» εθνοτήτων της Θεσσαλονίκης. Μετά τη νίκη τους οι Νεότουρκοι (1908) διαχειρίζονταν τις όποιες απεργίες με διαπραγματεύσεις και παραχωρήσεις, σε συμφωνία με τις αστικές τάξεις των διαφόρων εθνοτήτων.

Εκείνη την εποχή ξέσπασε ένα πρωτοφανές απεργιακό κύμα, στα εδάφη της Ο.Α., με συμμετοχή 30.000 εργατών, με επικεφαλής τους σιδηροδρομικούς, που έθεσαν μισθολογικά και ασφαλιστικά αιτήματα, τα οποία σε μεγάλο βαθμό ικανοποιήθηκαν. Ακόμα απήργησαν οι τροχιοδρομικοί, οι αρτεργάτες, οι καπνεργάτες, οι ζυθοποιοί, οι μυλεργάτες, οι κεραμοποιοί, οι ράφτες, οι κουρείς, οι σαπωνοποιοί και οι σερβιτόροι.

Μέσα σ' αυτό το ζύμωμα, τον Ιούλιο του 1909 η «Βουλγαρική Σοσιαλδημοκρατική Ομάδα» και ο «Εργατικός Σύνδεσμος Θεσσαλονίκης» με επικεφαλής τον εβραίο αναρχοφιλελεύθερο Μπεναρόγια συνενώθηκαν στη «Σοσιαλιστική Ομοσπονδία Θεσσαλονίκης» (Φεντερασιόν στα ισπανοεβραϊκά), η οποία χωριζόταν σε εθνοτικά τμήματα και στο καταστατικό της ανέφερε:

«Η Σοσιαλιστική Εργατική Ομοσπονδία σκοπόν έχει να οργανώσει το προλεταριάτο την πάλην των τάξεων και να βοηθή στο δρόμο της χειραφετήσεώς του δια να δυνηθή να πραγματοποιήση τας αρχάς του Σοσιαλισμού, αι οποίαι ψηφίστηκαν κατά τα τελευταία Διεθνή Σοσιαλιστικά Συνέδρια...».

Η «Φεντερασιόν» αρχικά επηρέαζε χιλιάδες Εβραίους εργάτες, αδυνατώντας να απλώσει την επιρροή της πέρα από τη Θεσσαλονίκη, ενώ οι Έλληνες και Βούλγαροι που την ακολουθούσαν ήταν ελάχιστοι. Αρχικά στερούταν επαναστατικού προσανατολισμού, δεν διαμόρφωσε στρατηγική για την κατάκτηση της εργατικής εξουσίας. Αργότερα η στάση

της άλλαξε και υιοθέτησε θέσεις ενάντια στη συνεργασία των τάξεων. Σταδιακά, τη ριζοσπαστικοποίησή της διευκόλυναν και οι συνθήκες δράσης. Το Νοέμβριο του 1910, οι Νεότουρκοι έκλεισαν τη Λέσχη της «Φεντερασιόν», συνέλαβαν πολλά στελέχη της και φυλάκισαν τον Μπεναρόγια, επειδή οργάνωσε την καπνεργατική απεργία.

Η «Φεντερασιόν» αντιτάχθηκε στον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο και, συνυπέγραψε με άλλα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα προκήρυξη, που καταδίκασε τους Νεότουρκους και τις βαλκανικές αστικές τάξεις.

Το 1911 και κυρίως μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους η «Φεντερασιόν» επέκτεινε την επιρροή της στην εργατική τάξη της Καβάλας, της Δράμας, των Σερρών, της Ξάνθης κ.α. Οι απεργίες της εποχής (Ρεζή, καπνεργατών και ραφτεργατών) γεφύρωναν σταδιακά το χάσμα των εθνοτήτων.

Σημαντικό κεφάλαιο στη δράση της αποτέλεσε η διοργάνωση των Πρωτομαγιάτικων απεργιών, όπως και η απεργία των καπνεργατικών σωματείων της Θεσσαλονίκης, της Καβάλας και της Δράμας τον Μάρτη του 1914 που παρά τις εκτεταμένες συγκρούσεις με την αστυνομία και συλλήψεις απεργών, η ενότητα Ελλήνων και Εβραίων εργατών διατηρήθηκε ακλόνητη, ενώ οι εργοδότες επιχειρήσαν μάταια να χρησιμοποιήσουν απεργοσπαστικά τους τουρκόφωνους. Οι απεργοί νίκησαν, αλλά ταυτόχρονα εντάθηκαν οι διώξεις των σοσιαλιστών. Ο Μπεναρόγια και ο Γιονάς έγιναν οι πρώτοι πολιτικοί εξόριστοι στην Ελλάδα επί κυβέρνησης Ελ. Βενιζέλου (εξορίστηκαν στη Νάξο τον Ιούνιο του 1914).

Το 1915 και το 1918, με πρωτοβουλία της «Φεντερασιόν» πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα, η πρώτη και η δεύτερη αντίστοιχα, Πανελλαδικές Σοσιαλιστικές Συνδιασκέψεις με τη συμμετοχή διαφόρων Σοσιαλιστικών Ενώσεων της Αθήνας, του Πειραιά, του Βόλου, της Κέρκυρας και της Μυτιλήνης, με σκοπό αφενός τη συνένωση των συνδικαλιστικών εργατικών οργανώσεων και την ίδρυση κεντρικού συνδικαλιστικού οργάνου και αφετέρου την ίδρυση πολιτικού κόμματος της εργατικής τάξης.

Το Πανελλαδικό Εργατικό Συνέδριο άρχισε τις εργασίες του στην Αθήνα στις 21 του Οκτώβρη (3 του Νοέμβρη) του 1918 και τις συνέχισε στον Πειραιά, όπου ύστερα από έντονη και σκληρή ιδεολογική αντιπαράθεση, υιοθέτησε με συντριπτική πλειοψηφία την αρχή της πάλης των τάξεων και του μαχητικού αγώνα των εργατών και υπαλλήλων. Έτσι ιδρύθηκε η ΓΣΕΕ.

Λίγες μέρες αργότερα, συνήλθε το 1ο Πανελλαδικό Σοσιαλιστικό Συνέδριο, το ιδρυτικό Συνέδριο του ΣΕΚΕ, που το 1924 μετονομάστηκε σε ΚΚΕ.

Με την ίδρυσή του, μπήκε το θεμέλιο της ανάπτυξης της συνειδητής ταξικής πάλης για την εκπλήρωση του ιστορικού ρόλου της εργατικής τάξης, την ανατροπή δηλ. του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού.

ΣΑΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΣΕΤΙ: ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Λίγα λεπτά μετά τα μεσάνυχτα της 22 προς την 23 Αυγούστου 1927 οδηγούνται στην ηλεκτρική καρέκλα, οι Ιταλοί εργάτες Νικόλα Σάκο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι, δύο από τους γνωστότερους ηγέτες του εργατικού κινήματος στις ΗΠΑ. Το προφανές «έγκλημά» τους ήταν ότι πρωτοστάτησαν στις απεργιακές κινητοποιήσεις εκείνης της περιόδου, ήταν πρωτοπόροι οργανωτές των εργατικών συνδικάτων.

Συνελήφθησαν στις 15 Απρίλη του 1920. Προφανώς, η επίσημη κατηγορία, που τους απαγγέλθηκε, δεν είχε καμιά σχέση με τις συνδικαλιστικές και τις πολιτικές τους δραστηριότητες. Κατηγορήθηκαν πως δήθεν πήραν μέρος σε ένοπλη ληστεία χρηματοπιστολής στο Σάουθ Μπράιντρι, κατά την οποία δολοφονήθηκαν ένας φρουρός και ο ταμίας της επιχείρησης.

Είναι η εποχή που η αστική τάξη των ΗΠΑ και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι πασχίζουν να αναχαιτίσουν τις επαναστατικές εξελίξεις και την ορμητική ανάπτυξη του εργατικού κινήματος. Έτσι χιλιάδες προοδευτικοί πολίτες, αριστεροί, κομμουνιστές, ξυλοκοποούνται, φυλακίζονται, εκτοπίζονται. Οι μετανάστες, κυρίως από τις ευρωπαϊκές χώρες, θεωρούνται σαν βασικοί υπεύθυνοι για τη ραγδαία διάδοση των σοσιαλιστικών ιδεών στην εργατική τάξη των ΗΠΑ. Έτσι στοχοποιούνται σαν υπεύθυνοι για την ανεργία και την οικονομική κρίση στις ΗΠΑ.

Σε αυτό το κλίμα στήνεται η υπόθεση Σάκο – Βαντσέτι. Για να σταλεί ένα μήνυμα παραδειγματισμού!!

Η δικαστική διαδικασία, που ακολούθησε, ήταν μια εγκληματική φάρσα: «κατασκευασμένοι», δηλ. δήθεν αυτόπτες μάρτυρες της ληστείας, διορισμένος διερμηνέας που παραποιούσε τα λεγόμενα των κατηγορουμένων. Μάλιστα ένας από τους μάρτυρες, εγκληματίας που μόλις είχε

αποφυλακιστεί, ομολόγησε ότι δέχτηκε να ψευδομαρτυρήσει με αντάλλαγμα την αποφυλάκισή του! Κι όταν οι μάσκες έπεσαν, η ετυμηγορία στηρίχτηκε στη ομιχλώδη κατάθεση του εμπειρογνώμονα όπλων, ο οποίος αργότερα παραδέχτηκε ότι *«Συμφωνήσαμε με τον εισαγγελέα να πω ότι οι σφαίρες που βρέθηκαν στον τόπο της ληστείας προέρχονται κατά πάσα πιθανότητα από το πιστόλι του Νικόλα Σάκο (...)*».

Ο δικαστής Θείκερ απευθυνόμενος στους ενόρκους ξεκαθάρισε: «Ίσως αυτός ο άντρας να μην έπραξε το έγκλημα για το οποίο κατηγορείται. Είναι όμως ηθικά ένοχος γιατί αποτελεί εχθρό των υπάρχόντων θεσμών της χώρας». Ιδού το «έγκλημα»!!!

Ένας αγώνας για την αναθεώρηση της θανατικής απόφασης ξεδιπλώθηκε σε όλο τον κόσμο: με εργατικές διαδηλώσεις, με διακηρύξεις προσωπικοτήτων, διανοουμένων κλπ. Κράτησε έξι χρόνια. Τον Νοέμβρη του 1925 ο φυλακισμένος για σειρά εγκλημάτων Τσελεστίνο Μαντέιρος έστειλε σημείωμα από τη φυλακή στη διοίκηση της αστυνομίας και στο δικαστήριο της Μασαχουσέτης, όπου ομολογεί «.. ότι πήρα μέρος στο έγκλημα του Σάουθ Μπράιντρι και ότι οι Σάκο και Βαντσέτι δεν συμμετείχαν».

Παρά την ομολογία οι αρχές της Μασαχουσέτης και της Ουάσιγκτον απορρίπτουν το αίτημα για επανάληψη της δίκης. Η απόφαση είχε ληφθεί: Η εκτέλεση θα πραγματοποιηθεί για παραδειγματισμό όλων των εργατών, για να ενοχοποιηθούν όλοι οι εργάτες που σηκώνουν κεφάλι, οι νέοι μετανάστες.

Πενήντα (!) χρόνια αργότερα από τη δολοφονία, μόλις το 1977, ο κυβερνήτης της πολιτείας της Μασαχουσέτης, ο Μάικλ Δουκάκης, αναγνώρισε αυτό που ήξερε όλη η ανθρωπότητα: Επιβεβαίωσε ότι ο Σάκο και ο Βαντσέτι «ήταν αθώοι».